

מוזיקת הסדר

ביאור קבלי על מגילת אסתר

כל הזכויות שמורות
אין להעתיק ולשכפל
ניתן ללמוד וללמד
ללא כוונת רווח

יצא לאור דיגיטלית
על ידי
חלפון אליהו
חד מן חבריא
נוף אילון
תשפ"א
"כל סוד אסתר" סימן

אשא תפלה אל שוכן מעונה שימתקו דברי תורה אלו בעיני הרצון העליון מסתתר בשפיר חביון אל נעלה שוכן רום מעונה אבי יתומים ודיין אלמנה.
הפירוש הזה הינו נסיון לשלב בין דברי הזוהר וספר עץ חיים ובין סיפור מגילת אסתר והכל כפי שהשם יאיר עיני ויוריד לי חידושים לפי מעוט הבנתי.

תפלה לפני הלימוד כפי שכתב מהר"א פירירה - מעיל קודש - על עץ חיים :

כזון העולמים ואדוני האדונים. אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לך ה' או"א בקידה ובהסתחווה שקרבתנו לעבודתך עבודת הקדש ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה והטהורה. מה אנחנו ומה חיינו אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. ע"כ אנחנו מפילים תחנונינו לפניך שתמחול ותסלח לכל חטאתינו ועונותינו ופשעינו. ואל יהיו עונותינו מזדילים דינינו לדיןך:

ובכן יהי רצון מלפניך ה' אלהינו וא"א שתכין ליבנו ליראתך ואהבתך ותקשיב אזניך לדברינו אלה ותפתח לבבנו בסודות תורתך ויהיה לימודינו זה נ"ר לפני כסא כבודך כריח ניחוח. ותאכיל עלינו אור ממקורות נשמותינו בכל נשמותיהם ובכל בחינותיהם. וסיתנואלו ניאורות עבדיך הקדושים אשר ע"י גלית דבריך אלה בעולם וזכות תורתם ותמימותם וקדושתם יעמוד לנו ולזרעינו ולז"ז עד סוף כל הדורות לכל נכסל בדברינו אלה ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים במאמר נעים זמירות ישראל. גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' אורי וגואלי:

מבוא

בסעייתא דשמיא אבא ואבאר מה שחנני ה' ברב רחמיו. יום אחד בקומי משנתי בשעות בהם רוב בני אדם ישנים ואני קורא ברכות השחר והנה אני מקבל בשניה אחת הבנה חדשה במגילת אסתר וכאילו אמרו לי זה הכיוון סומכים עליך שתסדר. וכך נפתחה הבנה חדשה במגילת מתנה לשנת התשפ"א.

הקדמה

כדי להבין את הביאור נקדים ונאמר שהוא בא לאחר לימוד קל"ח פתחי חכמה של הרמח"ל והתכנים שנוצקו לתוך הפסוקים לקוחים ברובם מספר זה.

בתחילת בריאת העולם, ואין הכוונה לבראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ כי זו בריאת עולם התיקון. לפני עולם התיקון היה עולם התהו והוא רמוז במילים "והארץ הייתה תהו ובהו" שם היו כללים אחרים והעולם הזה לא התקיים. הרשב"י בדרשותיו והאר"י הקדוש בספרו "עץ חיים" מגלים לנו את הכללים שהיו בעולם התהו. תורף הדברים הוא שבתחילה כדי לברוא עולם היה נחוץ שהמאציל יתעלה שמו סילק את מציאותו האין סופית לצדדים ונוצר עיגול ענק שבתוכו יכול להתהוות עולם מוגבל לעיגול הזה קוראים "רשימו" כי הוא מזכיר מעט את מה שהיה לפני הצמצום האורות שהיו ברשימו נקראים אורות העיגולים ויש בהם רק אור נפש שזה אור נמוך יחסית לרוח ונשמה וכו' ונחשב הדין יחסית לאור הרוח שהוא רחמים. לאחר מכן נוצרה מעין מבחנה רוחנית הנקראת "קו" לתוך העיגול ונכנס אור ישר מאור אין סוף לתוך הקו ונוצר שם עולם אדם קדמון שהוא בחינת כתר לד' עולמות אבי"ע. מעולם אד"ק יצאו אורות מאזניו, חוטמו ופיו שאלו ספירות בינה, תפארת ומלכות דאד"ק ואח"כ יצאו אורות מעיניו שאלו אורות החכמה ואורות אלו נקראים "עולם הנקודים". יצאו להם עשר אורות הנקודים עם אור דנפש בלבד ועמדו זה על גבי זה כאילו היו עמוד אחד ולכן לא התקיימו והם הם שבעת מלכי אדום שמתו והם ספירות חג"ת נה"י דנקודים. בספירות חו"ב דנקודים התבטלו האחוריים ובכתר דנקודים נפגמו אחורי נה"י שבו. ברגע זה קוראים לעולם "תהו" כי אין בו דבר ממשי, המלכים מתו, או"א התבטלו אחוריהם ואחורי נה"י דכתר נפגמו ואין כאן עולם כלל. כדי לברוא את עולם התיקון היה צורך באור חדש שיביא חיים לעולם ואלו אורות המצח (שבקעו מן הדעת שבו) הנקראים שם מ"ה החדש ובהם עשר ספירות ובכל אחד מהם עשר ספירות כך שיש לנו מאה ספירות של שם מ"ה החדש. מנגד היו עשר אורות הנקודים שהיה להם אור נפש והוא אור הנקרא ב"ן ובו עשר עשר ספירות ובהם עשר ספירות כך שהיו מאה ספירות ב"ן. ממאתיים אורות דמ"ה וב"ן נבראו עולמות אצילות בריאה יצירה ועשיה המוכרים לנו. נקדים ונאמר שבאמצע עולם אד"ק נפרסה פרסא וזו מחיצה המונעת מן האורות העליונים לרדת למטה. בתחילה נוצר פרצוף "עתיק יומין" והרמח"ל אומר לנו שהוא ממצע בין עולם הזה ובין עולם הנצח. בפרצוף ע"י יש י"ס והוא גבוה מאד והוא מלביש מן הפרסא דאד"ק עד קרקעית העשיה. על פרצוף ע"י נוצר פרצוף א"א והוא מלביש על ז"ת דע"י. ג"ר דע"י נקראים רדל"א כלומר רישא דלא אתיידע ובהם ג' ספירות כח"ב הנקראים גולגלתא, מוחא סתימאה (ונכתב בד"כ בר"ת מו"ס) ואוירא דכ"א. על א"א נוצרו פרצופים אבא ואמא והם מלבישים על א"א אבא על זרוע ימין ואמא על זרוע שמאל והם מלבישים לא"א מן הגרון עד הפרסא שלו (זו פרסא נוספת כמו שיש לאד"ק). מתחת לפרסא של א"א יש ב' פרצופים הנקראים ז"א ונוק' והם מלבישים מן הפרסא עד קרקעית העשיה. מתחת פרצוף הנוקבא התהוו עולמות בריאה יצירה ועשיה ובהם ה' פרצופים א"א, או"א וזו"ן. התורה הפותחת במילים "בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ" מתארת את התהוות פרצוף אבא (הנקרא ראשית) שממנו נאצל פרצוף אימא (הנקראת אלקים) וממנה נאצל פרצוף ז"א (הנקרא שמים) וממנו נאצל פרצוף הנוקבא (הנקרא ארץ). ששת ימי הבריאה הם שש קצוות של ז"א והם ספירות חג"ת נה"י ויום השבת זו ספירת המלכות. עד כאן הקדמה קצרה ותמציתית כי מאחרי כל משפט כאן מסתתר שיעור בקל"ח פתחי חכמה.

בביאור שלפנינו הראנו גם שהבינה טווה את תהליך הגאולה. הבינה זו הספירה שנאצלה מן החכמה והאצילה את התפארת שממנה נאצלה המלכות. הבינה והמלכות

נחשבות לספירות נקביות ואילו חכמה ותפארת זכריות. אין הכוונה לזכר ונקבה ממש אלא לבחינת מקבל ונותן. ואלו אותיות שם הוי"ה י' זו החכמה, ה' ראשונה הבינה, ו זו התפארת וה' אחרונה מלכות. בינה ומלכות נקראות גם כן לאה ורחל. בכל ספירת מקנן שם קדוש. בחכמה שם י"ה, בבינה שם אהי"ה. בתפארת שם הוי"ה ב"ה ובמלכות שם אדנות. שם אהי"ה הוא גימ' 21 אבל יש לו ג' מילויים שסימנם יה"א וזה מילוי יודין ההין ואלפין וזה נראה כך: אילף יה"א מספרו קמ"ג. אילף ה"ה יה"א מספרו קנ"א. אילף ה"י יה"א מספרו קס"א. סך הכל תנ"ה. לכל ספירה יש הרבה כינויים והכינוי הרווח לבינה הוא "אם" כמ"ש כי אם לבינה תקרא והיא הנקראת תשובה וזה בא ממ"ש "ולבבו יבין ושיב ורפא לו".

א"א	אריך אנפין	פרצוף הכתר
א"ק	אדם קדמון	עולם הראשון מה' עולמות
אד"ק	אדם קדמון	
או"א	אבא ואמא	פרצופי חכמה ובינה
אח"פ	אוזן חוטם פה	
אי"ס	אין סוף	
ב"ן	שם קדוש שבמלכות	שם ה' במילוי ההין כזה: יוד הה וו הה גימ' ב"ן
ב"פ, י"פ, ג"פ וכו' וכו'	ב' פעמים י' פעמים וכו' וכו'	
ג"ר	ג' ראשונות	הם ספירות כתר חכמה ובינה
ה"ג	ה' גבורות	
ה"ח	ה' חסדים	
ו"ק	ו' קצוות	הם ספירות חג"ת נה"י
ז"ת	ז' תחתונות	הם ספירות חג"ת נה"י
זו"ן	זעיר אנפין ונוקבא	פרצופי תפארת ומלכות
חג"ת	חסד גבורה תפארת	
חוי"ג	חסדים וגבורות	
י"ס	י' ספירות	
י"פ	י' פעמים	
לז"א	לזה אמר	
מ"ה	שם קדוש שבתפארת	שם ה' במילוי אלפין כזה: יוד הא ואו הא

ממ"ה	מלך מלכי המלכים	
מנצפ"ך	ה"ג	אותיות כפולות המורות על דין
נה"י	נצח הוד יסוד	
ס"ג	שם קדוש שבבינה	שם ה' במילוי כזה : יוד הי ואו הי גימ' ס"ג
ס"ת	סופי תיבות	
ע"ב	שם קדוש שבחכמה	שם ה' במילוי יודין כזה : יוד הי ויו הי גימ' ע"ב
ע"ב	גימ' חסד	
ע"ה	עם הכולל	הוספת מספר אחד לגימ'.
ע"י	עתיק יומין	פרצוף עליון שבכתר. פרצוף א"א פרצוף תחתון בכתר.
קמ"ג	שם אהיה במילוי אלפין	נראה כך : אלף הא יוד הא מספרו קמ"ג
קנ"א	שם אהיה במילוי ההין	נראה כך : אלף הה יוד הה ומספרו קנ"א
קס"א	שם אהיה במילוי יודין	נראה כך : אלף הי יוד הי ומספרו קס"א
ר"ת	ראשי תיבות	
רי"ו	גימ' גבורה	

מפתחות

אחשורוש – בתחילה הוא הרשימו ואח"כ הפך לאור הקו ולז"א דתהו.

ושתי – בחינת הנוק' דעולם התהו. בעולם התהו אין נשים אבל היו כלים והיא כלי של ז"א דתהו.

מרדכי – שם מ"ה החדש.

אסתר – פרצוף עתיק והיא מלכות דתהו וכתר דתיקון

המן – הוא חנן בן עכבור המלך השביעי ממלכי אדום.

זרש – זנב הנחש.

בגתן ותרש – נצח והוד של מלכי אדום והם שמלה ממשרקה והדד בן בדד.

להלן שבעת מלכי אדום :

חט (לב) וַיִּמְלֹךְ בְּאֲדָוִם **בֶּלַע** בֶּן בְּעֹר וְשֵׁם עִירוֹ דְּנֶהְכָּה:

גבורה (לג) וַיָּמָת בָּלַע וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו **יֹכָב** בֶּן זָרַח מִבְּצֻרָה:
 תפארת (לד) וַיָּמָת יֹכָב וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו **חֲשֵׁם** מֵאֶרֶץ הַתִּימָנִי:
 נצח (לה) וַיָּמָת חֲשֵׁם וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו **הֹדָד** בֶּן בְּדַד הַמֶּכָּה אֶת מִדְיָן בַּשָּׂדֶה
 מוֹאָב וְשָׁם עִירוֹ עֹוִית:
 הוד (לו) וַיָּמָת הֹדָד וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו **שִׁמְלָה** מִמִּשְׁרָקָה:
 יסוד (לז) וַיָּמָת שִׁמְלָה וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו **שָׁאוּל** מִיַּחֲבֹבֹת הַנָּהָר:
 מלכות (לח) וַיָּמָת שָׁאוּל וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו **בַּעַל חֲנָן בֶּן עֲכָבוֹר**:
 מלֹךְ שְׁמִינִי עוֹלָם תִּיקוֹן (לט) וַיָּמָת בַּעַל חֲנָן בֶּן עֲכָבוֹר וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו
הֹדָד וְשָׁם עִירוֹ פָּעוּ וְשָׁם אִשְׁתּוֹ מְהִיטְבָּאֵל בֵּת מִטְרָד בֵּת מִי זָהָב:

תוכן

תוכן

2.....	מבוא
3.....	הקדמה
5.....	מפתחות
7.....	פרק א
11.....	פרק ב
15.....	פרק ג
17.....	פרק ד
19.....	פרק ה
22.....	פרק ו
26.....	פרק ז
29.....	פרק זז
33.....	פרק ט
37.....	פרק י

פרק א

(א) וַיְהִי צַעַר הָיָה כְּאִשֶּׁר רָצָה הָאִין סוֹף לַבְּרֹא הָעוֹלָם כִּי הָיָה עָלָיו לְהַסְתִּיר מִצִּיאוֹת הַבְּלָתִי מוֹגְבֵּלֶת וְסִילֵק אֶת מִצִּיאוֹתָיו סָבִיב נִקּוּדָה אַחַת שֶׁהִיא בַּחֲנִינָת מַלְכוּת דָּאִין סוֹף וְקִרְאוֹ אוֹתָהּ הַמְּקוֹבְלִים רְשִׁימוֹ וְהִיא בְּעֶרְךָ כְּעִשְׂרִית מֵאוֹר אִי"ס וְלִכְּנָן אָמַר **בְּיָמַי** גִּימ' ב"ן + י' לְהוֹרֹת שֶׁאוֹר הָרְשִׁימוֹ הוּא בַּחֲנִינָת דִּין וְזֶה אוֹר מַלְכוּת שֶׁהוּא אֶחָד מֵעֶשְׂרֵה מֵאוֹר הַקְּדָמוֹן וְהוּא הַנִּקְרָא **אַזְזִיאוֹרֵשׁ** גִּימ' "זֶה הוּא הָרְשִׁימוֹ וְטִהִירוֹ" וְכֵן **הוּא אַזְזִיאוֹרֵשׁ** וְיֵשׁ בּוֹ י"ס שֶׁל עֵיגוּלִים וְרִמּוּזִים בְּמִילַת אַחְשׁוּרוֹשׁ: א=כֶּתֶר, ח=חֲכָמָה, ש=בֵּינָה שֶׁהִיא סְפִירָה ש'לִישִׁית, ו=ו"ק, ו שְׁנִיָּה=יִסּוּד וּמִמֶּנּוּ יוֹצֵא מִלּוּי שְׁד"י הָעוֹלָה גִּימ' ת"ק וְאֵלּוֹ אוֹתִיּוֹת ר'שׁ הַמֶּלֶךְ מִהָדוֹ וְעַד כּוֹשׁ אוֹר הָרְשִׁימוֹ הוּא אוֹמֵר שֶׁל נֶפֶשׁ אוֹר דִּין אוֹר מַלְכוּת וְהַמַּלְכוּת נִבְנִית מִכַּח הַבֵּינָה הַנִּקְרָאת הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ דֶּרֶךְ הַהוּד וּמִשָּׁם לִיִּסּוּד שֶׁהוּא גִימ' פ כְּמוֹ וְעַד וְכָל אֵלּוֹ נִמְשָׁכִים לַמַּלְכוּת שֶׁפָּנִיָּה שְׁחוֹרוֹת כְּכּוֹשִׁי וְיֵשׁ בָּהּ שֵׁם אֲדֻנּוֹת וְכַעַת הִיא בְּאַחֲזוּרִיִּים וְלִכְּנָן יֵשׁ בָּהּ **שִׁבְעַת עֶשְׂרִים וּבִמְאָה** שֵׁם אֲדֻנּוֹת דְּאֲחוֹר כֹּהֵ: א, אד, אדנ, אדנִי- שֶׁהוּא גִימ' קכ"ז וְעַם הָשֵׁם עֲצָמוֹ גִּימ' קכ"ז וְעוֹד כַּעַת אֵין לָהּ בַּעַל וְהִיא כְּאַלְמָנָה, אֶלְמָנָה ע"ה גִּימ' קכ"ז וְכֵאמֹר הַמַּלְכוּת נִבְנִית מִהַבֵּינָה וְזוֹ מִילַת **מְדִינָה** גִּימ' א'ס אֲדֻנִי- לְרִמּוֹז עַל הַנֶּ"ל. אִי נִמִּי מְדִינָה מ' לְכוּת דִּינָה אוֹתִיּוֹת הַדִּין. וְאִכְּנָן כֵּךְ הַתְּחִיל אוֹר הָרְשִׁימוֹ כְּאוֹר דִּין בַּחֲנִינָת עוֹלָם עֵיגוּלִים וְאוֹר נֶפֶשׁ. אוֹלָם כִּידוּעַ לְתוֹךְ אוֹר הָרְשִׁימוֹ נִכְנָס אוֹר הַקוֹ וְהוּא אוֹר רַחֲמִים וְאוֹר רוּחַ וְזֶה אוֹמְרוֹ (ב) **בְּיָמַי הָיָה כְּשֶׁבַת הַמֶּלֶךְ אַזְזִיאוֹרֵשׁ** כַּעַת אוֹר הָרְשִׁימוֹ מִתְעַלָּה לְהִיּוֹת אוֹר רוּחַ וְהַכֶּסֶּא שֶׁלּוֹ זֶה אוֹר הַנֶּפֶשׁ וּמִכָּאֵן וְאֵילֵךְ "הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוֹשׁ" הוּא אוֹר הַקוֹ וְהוּא יוֹשֵׁב עַל אוֹר הָרְשִׁימוֹ הַנִּקְרָא "כֶּסֶּא מַלְכוּתוֹ" עַל כֶּסֶּא מַלְכוּתוֹ וְהַחִיבּוֹר בֵּין אוֹר הַקוֹ וְהָרְשִׁימוֹ נִשְׁמֵר בְּעֲזֶרֶת אוֹר גְּבוּהָ יוֹתֵר הוּא אוֹר הַבֵּינָה הַנִּקְרָא כֵּאֵן **אֲשֶׁר** וּמִקּוֹם הַבֵּינָה הוּא שׁוֹרֵשׁ הַדִּין הַנִּקְרָא **בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה** כִּי בִירָה גִימ' גְּבוּרָה ע"ה וְשׁוֹשַׁן יִרְמּוֹז עַל הַמַּלְכוּת הַנִּשְׁפָּעֶת מִן הַבֵּינָה וְהִיא נִקְרָאת שׁוֹשְׁנָה, וְכֵן שֶׁשֵׁן גִּימ' י"פ אֲדֻנִי- י. וְהִנֵּה בְּתוֹךְ אוֹר הַקוֹ נִגְלָם עוֹלָם אָדָם קְדָמוֹן וְיוֹצֵאִים מִמֶּנּוּ ג' אוֹרוֹת וְזֶה אוֹמְרוֹ (ג) **בְּשִׁנְתָּ שְׁלֹשׁ לְמַלְכוֹ** אֵלּוֹ ג' אוֹרוֹת אַח"פ שֶׁבִקְעוּ מִמֶּנּוּ מִג' מִקּוֹמוֹת: אוֹרוֹת הָאוֹזֶן הַחוּטִם וְהַפֶּה וְהֵם שְׁרִי, עֲבָדִיו וְשְׂרֵי הַמְּדִינוֹת **עָשָׂה מִשְׁתָּה לְכָל שְׂרָיו וְעַבְדָּיו זֵזִיל פָּרַס וּמְדֵי הַפְּרִתָּמִים וְשְׂרֵי הַמְּדִינוֹת** וְהָאוֹרוֹת יֵצְאוּ **לְפָנָיו** כְּלוֹמֵר בִּקְעוּ מִמֶּנּוּ הַחוּצָה. אַח"כ יֵצְאוּ אוֹרוֹת הָעֵינַיִם וְזֶה אוֹרוֹת הַנִּקּוּדִים וְזֶה אוֹמְרוֹ (ד) **בְּהִרְאָתוֹ** שְׁאֵלּוֹ אוֹרוֹת הָעֵינַיִם, בַּחֲנִינָת רֵאִיָּה, וְהֵם יֵצְאוּ בְּכָל עֶשֶׂר הַסְּפִירוֹת

עם אורות נפש בלבד ולזה הזכיר כאן עשר לשונות: **את עֶשֶׂר כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ**
הרי ג' לשונות **וְאֵת יְקָר תַּפְאֶרֶת זְרוּכָתוֹ** עוד ג' לשונות כי את בא לרבות
יָמִים רַבִּים עוד ד' לשונות הרי לך עשר ספירות דנקודים **שְׂמוֹנִים וּמֵאֵת**
יוֹם כאמור בכל אחד מעשר ספירות דנקודים היה רק אור דנפש הנשפע מן היסוד הנקרא
ח"י ולכן נקט כאן ק"ץ ימים כנגד י"פ ח"י המשפיעים י' אורות דנפש ב'י' ספירות דנקודים. י'
ספירות דנקודים מחולקים לכתר, חו"ב וז"ת. אלו הז"ת נקראים שבעת מלכי אדום ונלמד
עליהם בהמשך המגילה. אנו עדיין בעולם התהו ושם יש דין קשה וכדי להפיג את הדינים
הקשים אלו הזיקים היוצאים מהכאת הקונס על הברזל עושה המלך הוא עולם אדם קדמון
משתה כדי להוריד חסדים וזה אומרו: **(ה) וּבְמִלֹּאֵת הַיָּמִים** לאחר שנשלמו י"ס
דנקודים כי ימים גימ' מאה היה צורך להוריד מעט חסדים הרמוזים במילת **הָאֵלֶּה** כי
האלה נדרש לפני ולאחריו כלומר האל אלה וב"פ לאה גימ' חסיד **עָשָׂה הַמֶּלֶךְ**
לְכָל הָעָם בעלי מדרגת הנפש **הַנְּמוֹצִאִים בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה** ספירת
המלכות כלי דנפש **לְמַגְדֹּל יַעַר קָטָן** מבעלי יחידה דנפש ועד בעלי נפש דנפש
בְּמִשְׁתֵּה שִׁבְעַת יָמִים בְּזֹזָר גֵּזַת בֵּיתֵן הַמֶּלֶךְ גם בעם יש מדרגות:
נפש ורוח דנפש לחצר, נשמה דנפש לגינה ובעלי חיה ויחידה דנפש לביתן. וכעת בא לתאר
את שבעת המלכים: **(ו) זֹזָר חֶסֶד כְּרֶפֶס גְּבוּרָה וּתְכֵלֶת תַּפְאֶרֶת אֲזֹזִי** והם
בנויים **בְּזֹזְבָּלִי בּוּץ חֶסֶדִים וְאַרְצָמָן** וגבורות **עַל גְּלִילִי כֶסֶף** נצח
וְעַמּוּדֵי שֵׁשׁ יסוד מְטוֹת זָהָב וְכֶסֶף הוֹד עַל רִצְפָּת לגבי החג"ת
אמר "אחוז" ולגבי הנה"י אמר רצפה **בַּהֵט וְשֵׁשׁ וְדָר וְסֻזָּרֶת**: כאמור העולם
נמצא בדין קשה והחסדים לא ניכרים בלהט הדינים ולכן נאמר כאן **(ז) וְהַשְׁקוֹת**
בְּכָלִי זָהָב כלי דין **וְכָלִים מִכָּלִים שׁוֹנִים** כלים שמכלים את שותיהם
שהרי בלשצר שתה ומת באותו לילה **וַיֵּין מַלְכוּת רַב כִּיד הַמֶּלֶךְ**: ועוד היו
דינים של המלכות הגדולה שזו הבינה שנתנה דיניהם למלכות הנקראת י"ד ונקראת מלכה
אותיות "המלך". הרצון העז להשקיט את דיני הממלכה הביא להוראה הבאה **(זז)**
וְהַשְׁתִּיָּה כֶדֶת של תורה בו השתיה מרובה מן האכילה, כי השתיה ברעים שם אין
דין והאכילה ברעים שם יש דין. עוד נקבע **אֵין אֵינֶס** לא משקים אדם בעל כורחו כדי לא
להרבות את הדין **כִּי כֵן יִסֵּד הַמֶּלֶךְ** זו ספירת היסוד של המלך ז"א ויש בה י"ס

פרטיות כמנין "כי כן" ומן היסוד של היסוד נפשע שפע רב ליסוד דמלכות **על כל רב ביתו** כי ביתו זו אשתו **לעשות כרצון איש ואיש:** בעולם התהו הנוקבא קשה יותר מן הזכר ועליה נאמר (ט) **גם ושתתי** אמרו המקובלים (רבי שמשון מאוסטרופולי) שיש באדם 716 עצמות כמנין "ושתתי" וזה בעצמו רומז לעצם מעצמי שזו אשה הקשה כעצם ולא נוחה ורכה כבשר. והיא הנוק' של עולם התהו נקראת כאן **המלכה עשתה משתה נשים** כל משתה הוא דין כי יש בו יין וכאן זה משתה נשים דין בדין **בית המלכות** ונעשה בכלי המלכות שהוא כלי דין והיתה כוונה להמתיק את הדין מהבינה הנקראת **אשר** אשר זו הבינה והיא משפיעה לז"א דתהו הנקרא **למלך אזורשוש.** (י) **ביום השביעי** שהוא סוד ספירת המלכות שהיא בחינת דין **כטוב לב המלך ביין** לב המלך היינו מלכות שלו כמ"ש "ויתעצב אל לבו" **אמר** ז"א דעולם תהו לשבעת המלכים שלו הנקראים כאן סריסים כי לא היו להם נשים והם **למהובן בנתא זורבונא בנתא ואבנתא ותר וכרפס** שבעת הסריסים המשרתים את פני המלך **אזורשוש:** ביקש (יא) **להביא את ושתתי המלכה לפני המלך בכתר מלכות** להראות לכל שיש לו נוקבא **להראות העמים והשרים את יפיה כי טובת מראה היא:** ידוע שבעולם התהו הנוקבא חזקה מן הז"א ולכן (יב) **ותמאן המלכה ושתתי לבוא בדבר המלך אשר ביד הסריסים** והתגובה קצף וחימה **ויקצף** הרי לך אחד משמותיו של הס"מ "קצף" **המלך מאד וזזמתו בערה בו:** כך דרך עולמות התהו כעס ורוגז (יג) **ויאמר המלך לזכמים ידעי העתים** מי הם החכמים יודע העתים? אלו שבעה מלכים שיש להם מזיגה בין חסד ודין לעומת הסריסים שהם רק גבורות ואם תתבונן במילים "ידעי העתים" תראה שזה גימ' ע"ה כמנין "כתר" שהוא קו אמצעי **כי כן דבר המלך לפני כל ידעי דת ודין:** (יד) **והקרב אליו כרשנא שתר אדמתא תרשיש מרס מרסנא ממוכן שבעת שרי פרס ומדי ראי פני המלך הישבים ראשנה במלכות:**

(טו) כָּדַת מַה לַעֲשׂוֹת בַּמֶּלֶכָה וַשִּׁתִּי עַל אֲשֶׁר לֹא עָשִׂתָה
אֶת מֵאֲמַר הַמֶּלֶךְ אֲזֻזְשׁוּרוֹשׁ בְּיַד הַסָּרִיסִים: (טז) וַיֹּאמֶר
בּוֹמֶכֶן \מְמוֹכֵן\ הוא הַמֶּן לַפּוֹרְעָנוֹת מוֹכֵן וְאִשְׁתּוֹ זָרָה הִיא זָנַב הַנַּחֲשׁ וְסִיּוֹם רֶגֶל
הַקּוֹף לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים לֹא עַל הַמֶּלֶךְ לְבַדּוֹ עֲוֹתָה וַשִּׁתִּי
הַמֶּלֶכָה כִּי עַל כָּל הַשָּׂרִים וְעַל כָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר בְּכָל
מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אֲזֻזְשׁוּרוֹשׁ: דָּרְכוּ שֶׁל הַקֶּטְגוֹר לְהַגְדִּיל הַחֲסָא (יז) כִּי יֵצֵא
דְּבַר הַמֶּלֶכָה עַל כָּל הַנָּשִׁים לְהַבְּזוֹת בְּעֻלְיָהֶן בְּעִינֵיהֶן
בְּאֲמֹרֵם הַמֶּלֶךְ אֲזֻזְשׁוּרוֹשׁ אָמַר לְהַבִּיא אֶת וַשִּׁתִּי
הַמֶּלֶכָה לִפְנֵי וְלֹא בָּאָה: (יז) וְהַיּוֹם הַזֶּה תֵּאֱמַרְנָה שָׂרוֹת
פָּרַס וּבְמִדֵּי אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת דְּבַר הַמֶּלֶכָה לְכָל שָׂרֵי
הַמֶּלֶךְ וּבְמִדֵּי בְּזִיוֹן וְקֶצֶף: הֵנָּה יֵשׁ כֶּתֶב אִישׁוֹם הַבְּנוּי עַל הַשְּׁעֵרוֹת סָרֶק וְהַבֵּל
וּמִיד יֵשׁ פִּתְרוֹן (יט) אִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב יֵצֵא דְּבַר מַלְכוּת
מִלִּפְנֵי וַיִּכְתֹּב בְּדָתִי פָּרַס וּבְמִדֵּי וְלֹא יַעֲבֹר אֲשֶׁר לֹא
תָּבוֹא וַשִּׁתִּי לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ אֲזֻזְשׁוּרוֹשׁ וּבַמְּלָכוּתָהּ יִתֵּן הַמֶּלֶךְ
לְרַעְיוֹתָהּ הַטּוֹבָה מִפְּנֵה: (כ) וְנִשְׁמַע פְּתָגָם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר
יַעֲשֶׂה בְּכָל מַלְכוּתוֹ כִּי רַבָּה הִיא וְכָל הַנָּשִׁים יִתְּנוּ יָקָר
לְבַעֲלֵיהֶן לְמַצְדּוֹל וְעַד קָטָן: (כא) וַיֵּיטֵב הַדְּבַר בְּעִינֵי
הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ כְּדְּבַר מְמוֹכֵן: וְמַה נַּעֲשֶׂה לוֹשְׁתִּי?
לֹא כֶּתוּב מְפֹרֵשׁ אֲבָל בְּאִסְתֵּר רַבָּה נִכְתַּב שְׁכַרְתּוֹ רֵאשָׁה בְּדִיֶּסְקוֹס וְזֶה לִפְנֵי שִׁשְׁמֵעוֹ דְּבָרֶיהָ. כִּי
הוּא הַצַּדִּיק וְהַטּוֹהֵר בְּעוֹלָמוֹת שֶׁל תְּהוֹ. וְהַכֹּל נַעֲשֶׂה בְּבִהְלָה וּבְחֻפְזָה בְּשִׁגְעוֹן עוֹוֹרוֹן וּשְׁמַעְמוֹס
לִבָּב וּמִיד (כב) וַיִּשְׁלַח סָפָרִים אֶל כָּל מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אֶל
מְדִינָה וּבְמִדִּינָה כְּכַתְּבָהּ וְאֶל עַם וְעַם כִּלְשׁוֹנוֹ לְהִיּוֹת כָּל
אִישׁ שִׁרָר בְּבֵיתוֹ וּבְמִדְּבַר כִּלְשׁוֹן עַמּוֹ:

פרק ב

(א) אֲזֹר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כְּשֶׁךְ זִמַּנְתָּ הַמֶּלֶךְ אֲזִישׁוּרִישׁ
זָכַר אֶת וְשִׁתִּי וְאֶת אֲשֶׁר עָשִׂתָּה וְאֶת אֲשֶׁר נִגְזַר עָלֶיָּהּ:

(ב) וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ מִי הֵם נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ? וּבִכֵּן נַעַר זֶה הִנְהִיגָת מִלָּאךְ מִטְטִי

הַנִּקְרָא נַעַר וְזוֹ הִנְהִיגָת יָמֵי הַחֹל שִׁבְעוֹלָם הִתְהַוּ מִיִּשְׁרָתִי יִבְקֶשׁוּ לַמֶּלֶךְ

נַעֲרוֹת בְּתוֹלוֹת טוֹבוֹת מִרְאָה: (ג) וַיִּפְקֹד הַמֶּלֶךְ פְּקִידִים

בְּכָל מְדִינֹת מַלְכוּתוֹ וַיִּקְבְּצוּ אֶת כָּל נַעֲרָה בְּתוֹלָה טוֹבָה

מִרְאָה אֶל שׁוֹשֵׁן הַבִּירָה אֶל בֵּית הַנָּשִׁים אֶל יַד הַגָּא

סָרִיס הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַנָּשִׁים וְנִתָּן תַּמְרוּקִיָּהֶן: (ד) וְהַנַּעֲרָה

אֲשֶׁר תִּיטֵב בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ תַּזְזֹת וְשִׁתִּי גַם כֹּאן מִתְקַבְּלוֹת

הַחֲלֻטוֹת עַל סִמֵּךְ נַעֲרִים לֹא אִישׁוֹר הַזִּקְנִים וַיִּיטֵב הַדְּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ

וַיַּעַשׂ כֵּן: כְּדִי לְהַבִּיא אֶת הָעוֹלָם לְמִצַּב שֶׁל עוֹלָם הַתִּיקוֹן צָרִיךְ שֶׁלְמֶלֶךְ תִּהְיֶה אִשָּׁה כְּמוֹ

שֶׁהִיָּתָה אִשָּׁה לְהַדָּר שֶׁשְׁמָהּ מִהִיטְבָּאֵל וְכֹאן מִתְאֹרֵר לָנוּ שׁוֹרְשָׁהּ שֶׁל אִשָּׁת הַמֶּלֶךְ:

(ה) אִישׁ כָּל אִישׁ חָשׁוּב הוּא וְאִכָּן הִיָּה מַחֲכָמִי הַסְּנֵהֲדִירִין וְהִיָּה יְהוּדִי מֵעוֹלָם הַתִּיקוֹן

כִּי יְהוּדָה זֶה שֵׁם הוֹיָה מִלָּא וְהוּא מִסְמַל אֶת הַשְּׂכִינָה שֶׁעוֹלָה גִּימ' שפ"ה כְּמוֹ שֵׁם מ'ה וְשֵׁם זֶה

בֹּא לְתֵקֵן אֶת קִילְקוּלֵי עוֹלָם הִתְהַו וְהוּא יוֹרֵד לְמַלְכוּת דִּתְהוּ הַנִּקְרָאֵת הָיָה בְּשׁוֹשֵׁן

הַבִּירָה וְשִׁבְמוֹ שְׁמוֹ גִּימ' אִישׁ יְהוּדִי מְרִדְכִי מְרִדְכִי גִימ' רַחֵל לֹאֵה לְרִמּוֹז שְׁמִרְדְּכִי

הוּא בַּחֲנִינָת יַעֲקֹב פִּרְצוֹף ז"א הַשְּׁקוֹל כְּרַחֵל וְלֹאֵה בֶּן יֹאִיר שֵׁם מ"ה הַחֲדָשׁ יֵצֵא מִמִּצַּח

א"ק הַנִּקְרָא אֶרֶךְ אִפִּים וְאִכָּן יֹאִיר גִּימ' אֶרֶךְ בֶּן שְׁמַעֲי בֶּן הַבִּינָה בֶּן קִישׁ וְכֵן הוּא

נִמְשָׁךְ מִיִּסּוֹד אָבָא וִידוּעַ שְׁמִיִּסּוֹד נִמְשָׁךְ מִלּוּי שֵׁם שְׁדִי שֶׁהוּא גִימ' ת"ק וְבוֹ י"ס וְהַכֹּל כְּמִנִּין

קִישׁ וְהִיָּה אִישׁ יְבִינִי: אִישׁ הַמְבִּיא אֶת הַחֲסִדִּים וְאִכָּן בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה הִיָּה שֵׁם ב"ן וְהִיָּה

צָרִיךְ לְמַתְקֹן עַל יְדֵי "שֵׁם מ"ה הַחֲדָשׁ" וְרֹאֵה פִּלָּא "שֵׁם מ"ה הַחֲדָשׁ" גִּימ' 702 כְּמוֹ ב"ן 702

כְּאִשְׁרֵי נִחְשׁוּב אֶת כ 700 (ו) וְאָמַר לָנוּ הַכְּתוּב שֶׁשֵׁם מ"ה הַחֲדָשׁ יֵצֵא אֲשֶׁר הִגְלָה

מִירוּשְׁלָיִם הִיא מַלְכוּת דָּאֲדָם קִדְמוֹן שֶׁהִתְמַעֲטָה לְנִקּוּדָהּ בְּגִלְל הַרְשָׁעִים עִם

הַגְּלָה אֲשֶׁר הִגְלָתָהּ עִם יְכַנְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה אֲשֶׁר הִגְלָה

נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל: (ז) וְכַעַת שֵׁם מ"ה הַחֲדָשׁ בֹּא לְתֵקֵן אֶת הַמַּלְכוּת דִּתְהוּ

וזה אומרו **וַיְהִי אֱמוֹן** השפיעה בה הוֹיָה ואדנות שהם חוֹג שלימים ונתן לה מוחין.
 והמלכות היא הנקראת **אֶת** את והיא נקראת **הַדָּסָה** כי יש בה שם אדנות כמנין ס"ה
הִיא אֶסְתֵּר והיא הנקראת אסתר כי שם אדנות מלא כזה: אלף דלת נון יוד גימ'
 אסתר+י' אלו י' אורות שקבלה משם מ"ה החדש והיא נקראת **בֵּת** בת והיא הנקראת י"ד
 גימ' **דִּדּוּ** והיא הנקראת **כִּי** כ'נסת ישראל ואמר ש **אֵין לָהּ אָב וְאִם** אין לה
 שפע מאו"א **וְהַנְּעִרָה יָפֶת תֹּאֵר וְטוֹבַת מִרְאָהּ** והיא היתה יתומה וזה
 רמזו י'פֶת ת'וֹאֵר וי'פֶת מ'רָאָה ר"ת יתו"ם **וּבְמוֹת אָבִיהָ וְאִמָּהּ** וכאשר או"א חדלו
 להשפיע לה **לְקַחְזָה מִרְדְּכִי לֹו לְבַת:** וכך החלו להבנות עולמות התיקון
 מהכתר דאצילות ועד מלכות דעשיה. אבל יש שועלים המחבלים בכרמים וזה המלך של עולם
 התהו שאינו חפץ לסיים תפקידו ואלו הדינים המתעוררים בעת כל גאולה (זז) **וַיְהִי**
בְּהִשָּׁמַע דְּבַר הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ וּבְהִקְבֵּץ נְעֻרוֹת רַבּוֹת אֶל
שׁוּשַׁן הַבִּירָה אֶל יַד הַגִּי וְתַלְקָזוּ אֶסְתֵּר בעל כורחה **אֶל בֵּית**
הַמֶּלֶךְ אֶל יַד הַגִּי שְׂמוֹר הַנָּשִׁים: (ט) **וְתִיטֵב הַנְּעִרָה בְּעֵינָיו**
וְתִשָּׂא זֶזֶד לְפָנָיו וַיִּבְהַל גם כאן בבית הנשים יש בהלה כי זה עולם התהו.
 וכדי לתקן את אסתר למלך היא עוברת טיפול של חסדים וגבורות **אֶת תַּמְרוּקִיָּה**
 תמרוק אלו שמנים המסירים את השיער וברוחני אלו דינים הבאים להעביר את הדין **וְאֶת**
מְנוּחָתָהּ אלו חסדים הבאים לרומם קומתה **לָתֵת לָהּ** וכפי שאמרנו אסתר היא מלכות
 דאצילות והיא מקבלת שליטה על **וְאֶת שִׁבְעַת הַנְּעֻרוֹת הָרִאשִׁיּוֹת לָתֵת**
לָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ שבע היכלות דבריא **וַיִּשְׁנֶה וְאֶת נְעֻרוֹתֶיהָ לְטוֹב**
בֵּית הַנָּשִׁים: (י) **לֹא הִגִּידָה אֶסְתֵּר** שהיא מעולם התיקון ובעצם היא
 מעין סוס טרואני הנכנס להיכלי עולם התהו במטרה להשמידו **אֶת עַמּוּהָ וְאֶת**
מוֹלְדֹתָהּ כִּי מִרְדְּכִי צִוָּה עָלֶיהָ אֲשֶׁר לֹא תִגִּיד: (יא) **וּבְכָל**
יוֹם וַיּוֹם מִרְדְּכִי מִתְהַלֵּךְ אמרו חכמים שמרדכי דאג מאד לאסתר והיה הולך
 אבל לבו מת וזהו מתהלך קרי ביה מת הלך **לְפָנָיו זֶזֶר בֵּית הַנָּשִׁים לְדַעַת**
אֶת שְׁלֹום אֶסְתֵּר וּבִמָּה יַעֲשֶׂה בָּהּ: (יב) **וּבְהִגִּיעַ תֹּר נְעִרָה**

וְנִעְרָה לָבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ אֲזֻז־שׁוֹרוֹשׁ מִקֵּץ הַיּוֹת לָהּ כְּדַת
הַנָּשִׁים שְׁנַיִם עָשָׂר זֹזֶדֶשׁ כֵּאֵן הַמַּלְכוּת נִבְנִית לְקוֹמָה שְׁלִימָה שֶׁל י"ב פְּרָצוּפִים,
שֶׁשׁ זְכָרִים וְשֶׁשׁ נִקְבוֹת וְהֵם: עֵתִיק וְנוֹק', אֲדִיךְ וְנוֹק', אֲבָא וִישׁ"ס, אֲמָא וְתַבּוּנָה, יִשְׂרָאֵל וְלָאָה,
יַעֲקֹב וְרַחֵל כִּי כֵן יִמְלְאוּ יָמֵי מְרוֹקִיָּהֶן שְׁשָׁה זֹזֶדֶשִׁים בְּשָׁמֶן
הַבּוֹר מִצַּד הַחֲסִידִים אֵלּוּ פְּרָצוּפֵי הַזְכָּר, הַמֶּר גִּימ' ע"ה מוֹר וְהוּא חֲסֵד וְשִׁשָּׁה
זֹזֶדֶשִׁים בְּבִשְׁמִים וּבְתַמְרוֹקֵי הַנָּשִׁים: מִצַּד פְּרָצוּפֵי הַנּוֹק' (יג)
וּבָזֶה דִּהְיִינוּ ז"ה פְּרָצוּפִים הַנִּעְרָה בָּאָה אֶל הַמֶּלֶךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר
תֹּאמַר יִצְתֵּן לָהּ לָבוֹא עִמָּה בְּבֵית הַנָּשִׁים סְפִירַת הַמַּלְכוּת עַד
בֵּית הַמֶּלֶךְ: סְפִירַת הַתְּפָאֶרֶת (יד) בְּעֶרְבָה הִיא בָּאָה הִיא בָּאָה עִם זְכוֹת
מִרְדְּכִי הַצַּדִּיק כִּי "בְּעֶרְבָה" גִּימ' מִרְדְּכִי וּבְבִקָּר הִיא שָׁכָה מִתּוֹךְ גִּנּוּתוֹ לְמַדְנּוּ שְׁבָחוּ
שֶׁלֹּא הָיָה מִשְׁמַשׁ בְּיוֹם אֶל בֵּית הַנָּשִׁים שְׁנֵי אֶל יָד שֶׁעָשְׂנוּ סְרִיס
הַמֶּלֶךְ שְׁמֵר הַפִּילִלְשִׁים לֹא תָבוֹא עוֹד אֶל הַמֶּלֶךְ כִּי אִם
זֹפֶן בָּהּ הַמֶּלֶךְ וְנִקְרָאָה בְּשֵׁם: (טו) וּבְהִגִּיעַ תֵּר אֶסְתֵּר
בֵּת אֲבִיוֹזִיל דִּד מְרִדְכִי אֲשֶׁר לָקִיז לֹו לְבַת לָבוֹא אֶל
הַמֶּלֶךְ לֹא בִקְשָׁה דְּבָר כִּי אִם אֶת אֲשֶׁר יֹאמַר הִנֵּי סְרִיס
הַמֶּלֶךְ שְׁמֵר הַנָּשִׁים וְתִהְיִי אֶסְתֵּר נִשְׂאֶת זֶזֶן בְּעֵינֵי כָּל
רְאִיָּה: (טז) וְתִלְקִיז אֶסְתֵּר שֶׁהִיא מַלְכוּת דְּעוֹלָם הַתִּיקוֹן אֶל הַמֶּלֶךְ
אֲזֻז־שׁוֹרוֹשׁ ז"א דִּתְהוּ אֶל בֵּית מְלָכוּתוֹ כְּלִי דְּמַלְכוּת בֹּזֹזֶדֶשׁ
הָעֶשְׂרִי הוּא זֹזֶדֶשׁ טִבֵּת עֶשְׂרִי שֶׁל הָעֶשְׂרִי זֶה תִּיקוֹן הַמַּלְכוּת שֶׁהִיא הַסְפִּירָה
הָעֶשְׂרִית וְהִיא גַם בְּשִׁנַּת שִׁבְעַת סְפִירָה שְׁבִיעִית מִהַחֲסֵד לְמַלְכוּתוֹ: וְשֶׁם בְּבֵית
בְּעֵלָה הִיא נִקְרָאת מַלְכוּתוֹ מַלְכוּת ו'. נִעִיר כִּי חֲכָמֵי הַקְּבֵלָה אוֹמְרִים שֶׁאֶסְתֵּר הָעֶרִימָה עַל אִישׁ
בְּלִיעֵל זֶה וּבְרָאָה בְּקֵבֵלָה מַעֲשִׂית שִׂידָה בְּדַמּוּתָהּ וְהִיא נִקְרָאת מו"ךְ זֶה סוּד מ"ש' אֶסְתֵּר
מִשְׁמַשֶּׁת בַּמּוֹךְ. שִׂידָה זֶה יִדְעָה אִיזָה טַעַם בְּעִילָה רָצָה הַמֶּלֶךְ, טַעַם בְּעוֹלָה אוֹ טַעַם בְּתוֹלָה
וְהִיתָה מִתְּהַפְכַת לְפִי רָצוֹנוֹ וּלְכֵן (יז) וַיֵּאָהֵב הַמֶּלֶךְ אֶת אֶסְתֵּר מִכָּל
הַנָּשִׁים וְתִשָּׂא זֶזֶן וְזֹסֶד לְפָנָיו מִכָּל הַבְּתוּלָתָהּ וּלְכֵן אָמַר רַב (מְגִילָה

¹ תוספות מגילה י" ב ע"ב ד"ה וטובלת.

יג ע"א) ביקש לטעום טעם בתולה טעם, טעם בעולה טעם וזה בגלל שזו היתה שידה **וַיֵּשׁ**

כָּתַר מַלְכוּת בְּרֹאשָׁה וַיְמַלִּכָהּ תְּנוּזָת וְשִׁתִּי: הנה מלכות דתיקון

שולטת על מלכות דתהו ומכאן מתחיל העולם להתקן. הנה אסתר+הדסה גדול מושתי בכ"ב אותיות ובה גברה על נוק' דתהו ונכתב הנס במזמור כ"ב בתהלים. מכאן מתחיל עולם התיקון להתקן על ידי זכר ונקבה ועולם חסד יבנה אבל כל זה ראשיתי ביותר ועדיין יש דינים והקלקול רב מצב רוחני המזכיר את העולם לאחר שפסק המבול. אבל כמו שלאחר המבול עברו עשר דורות ונולד אברהם ולאחר חמש מאות שנה קבלו בניו תורה וכו' כך בן בנה של

אסתר נותן הוראה לבנות בית המקדש השני ומתחילה שיבת ציון **(יז) וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ**

בְּשִׁתָּה גָדוֹל כבר ידעת שמילת גדול מורה על החסד וכאן הואיל והעולם נתקן על

ידי זכר ונקבה המשתה היה גדול כי היו בו מעט חסדים **לְכָל שָׂרָיו וְעַבְדָּיו** אלו ספירות דתהו הנתקנים להיות חומרי גלם לעולם התיקון והם ג"ר (שריו) וז"ת (ועבדיו) דעולם

הנקודים ובהם אור נפש אלא שכעת הם נתקנים לקבל אורות רנח"י וזה הוא **אֵת בְּשִׁתָּה**

אֶסְתֵּר משתה אסתר עם אותיות גימ' 1410 כמו "וכעת נוספו ובאו: א. רוח ב. ונשמה ג.

וחיה ד. ויחידה" **וְהַנְּנוּזָה לְבִדּוּנָה עָשָׂה** גם זה מצד חסדי אסתר כמ"ש ודר

וסחרת אמרה לו תן להם דרור ממסים ויהיה "סחרת" כלומר מסחר. ועוד חסדים **וַיֵּתֵן**

בְּשִׁאָת נתן לכל אחד מתנות **כִּי־הַמֶּלֶךְ:** מזו"ן כי ידעת שהיא נקראת יד והוא

נקרא המלך. כפי שכבר אמרנו העולם היה בשלב תיקון ראשית והדין היה גובר ולכן נקבצו

ובאו **(יט) וּבַהֲקָבֵץ בְּתוֹלוֹת** הבתולות כאן הן (תהלים מה) בתולות אחריה

רעותיה" והן ז' היכלות דיצירה שמבקשות גם הן להתקן יחד עם מלכות דאצילות והן היו

מלאות דין ולכן אמר **יְשִׁנִּית** שאלו י' אורות ע"ב עם ד' יודין שבהן **וּמִרְדְּכִי** ז"א

דתיקון **יָשָׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ:** כבר ידעת שהמלכות נקראת שער המלך ואמר שכאן

היה זיווג לא שלם רק עם מוחין דישיבה **(כ) אֵין אֶסְתֵּר בְּמַגֵּדַת מוֹלְדָתָהּ**

וְאֵת עַמָּהּ שהיא בת שאול המלך מזרע מלכות דתיקון, המלך שבא לאחר שבעת המלכים

שמתו **כִּאֲשֶׁר צִוָּה עָלֶיהָ מִרְדְּכִי וְאֵת מֵאֲמַר מִרְדְּכִי אֶסְתֵּר**

עָשָׂה שהיתה טובלת ועוברת מחיקו של אחשוורוש לחיקו של מרדכי דהיינו מלכות דתיקון

היתה סיום עולם התהו וראשית עולם התיקון שזה פרצוף עתיק יומין שיש בו ג"ר ספירות ללא התלבשות באריך אנפין והם: גולגלתא, מוחא סתימאה אוירא דכיא גימ' 1297 וזה גימ'

"כן זו היא הדסה אסתר בת אביחיל" 1297 **כִּאֲשֶׁר הָיְתָה בְּאֵמְנָה אֶתוֹ:**

לפני מיתת המלכים **(כא) בַּיָּמִים הָהֵם וּמִרְדְּכִי יָשָׁב בְּשַׁעַר**

הַמֶּלֶךְ קָצַף בְּגִתָּן וְתָרַשׁ שְׁנֵי סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁבֹּרֵי הַסֶּף
 כפי שנאמר בעולם התהו הכל בבהלה וקצף ובחיפזון וכאן רצו שומרי הסף הם נטורי קרתא
 להחריב את שר הבירה **וַיִּבְקְשׁוּ לְשַׁלֹּחַ יָד בַּמֶּלֶךְ אֲזֻזְשׁוּרֵשׁ: (כב)**
וַיִּוָּדַע הַדְּבָר לְמַרְדֳּכִי ברוח הקודש דרך ספירת הדעת **וַיֵּלֶד** והיא המשיך
 את הענין מלשון נגיד ונפיק **לְאַסְתֵּר הַמֶּלְכָּה** מלכות דתיקון **וְתֹאמַר**
אֶסְתֵּר לַמֶּלֶךְ ז"א דתהו **בְּשֵׁם מַרְדֳּכִי: (כג)** **וַיִּבְקֶשׁ הַדְּבָר**
וַיִּמְצָא וַיִּתְּלוּ שְׁנֵיהֶם עַל עֵץ וַיִּכְתֹּב בְּסֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים
לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ: הנה נטורי תרתא דתהו עשו הפך מלאכתם והדבר התגלה על ידי מרדכי
 המייצג את ז"א דעולם התיקון ונותרה המלכות ללא שמירה. כעת בא ז"א דתהו הוא אחשוורוש
 ומבקש להקים לו שומר חדש כסיל רשע ובליעל הוא המן המסמל את "בעל חנן בן עכבור"
 המלך השביעי שהרי ממוכן נזכר אחרון במלכים לעיל. בעל חנן בן עכבור גימ' ב' פעמים
 מנצפ"ך להורות על תוקף הגבורות שבערו בו

פרק ג

(א) אֲזֹזֵר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה גָּדַל הַמֶּלֶךְ אֲזֻזְשׁוּרֵשׁ אֶת הַמֶּן
בֶּן הַמִּדְתָּא הָאֲגָגִי "המן בן המדתא האגגי" ע"ה גימ' כתר ולכן סבר המלך הכסיל
 שראוי להרים אותו מעל כל השרים **וַיִּנְשְׂאֵהוּ וַיֵּשֶׁם אֶת כֶּסֶאוֹ מֵעַל כָּל**
הַשָּׂרִים אֲשֶׁר אֵתוּ: (ב) **וְכָל עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בְּשַׁעַר**
הַמֶּלֶךְ כְּרָעִים וּמִשְׁתַּזְזִים לְהַמֶּן כִּי כֵן צִוָּה לוֹ הַמֶּלֶךְ
וּמַרְדֳּכִי שהוא מעולם התיקון לא מקבל את מרות עולם התהו ולכן **לֹא יִכְרַע**
וְלֹא לא יכרע ולא ס"ת ע"ב כאילו אמר לו אתה דין ואני חסדים אין הדעת נותנת שהחסדים
 ישתחוו לדינים **יִשְׁתַּזְזוּהָ:** לא יכרע ולא ישתחוה ר"ת נ"ו שהוא גבורה אחת מה"ג של
 מנצפ"ך ובזה עורר את הגבורות כנגדו. בגמרא אמרו שהמן מכר עצמו לעבד למרדכי וזה עומק
 הפשט שעולם התהו עבד לתיקון **(ג) וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בְּשַׁעַר**
הַמֶּלֶךְ לְמַרְדֳּכִי מַדּוּעַ אַתָּה עוֹבֵר אֶת מִצְוֹת הַמֶּלֶךְ: (ד)
וַיְהִי בְּאַמְרָם \{כְּאַמְרָם\} אֵלָיו יוֹם וַיּוֹם אמרו לו אתה מגביר את
 הדינים שהרי כל גבורה של מנצפ"ך היא נ"ו וכעת נהיה "יום ויום" ב' פעמים נ"ו **וְלֹא**

שִׁמַּע אֲלֵיהֶם וַיִּגִּדּוּ לְהֶמֶן לִרְאוֹת הַיַּעֲמֹדִי דְבָרֵי מֶרְדֵּכִי
 כִּי הִגִּיד לָהֶם אֲשֶׁר אָמַר לָהֶם מֶרְדֵּכִי אֲנִי מִבְּנֵי בְנֵיה שֶׁל לֹא־הָ מִשְׁבֵּט יְהוּדָה וְלִכְּ
 אֲנִי נִקְרָא מֶרְדֵּכִי הַיְּהוּדִי וְזֶה "הַגִּיד לָהֶם אֲשֶׁר" ר"ת לֹא־הָ וְכֵן "לָהֶם אֲשֶׁר הוּא" ר"ת לֹא־הָ
 הוּא יְהוּדִי: אָמַר לָהֶם אֲנִי נִקְרָא "מֶרְדֵּכִי הַיְּהוּדִי" וְזֶה גִימ' שֶׁד"י וּבִזָּה אֲנִי גּוֹבֵר עַל הַמֶּן
 (ה) וַיֵּרָא הֶמֶן כִּי אֵין מֶרְדֵּכִי כָרַע וּמִשְׁתַּחוּוָה לוֹ לֹו גִימ' לֹא־הָ
 כִּי יָדַע שֶׁכַּחַם מִהִבִּינָה שֶׁשֶּׁם לֹא־הָ וַיֵּשׁ בָּהּ שֶׁם אֹהֵיָהּ (21) וַיַּחֲד עִם שֶׁד"י (314) הוּא 335 כְּמוֹ
 "עֲמֹלֵק הַמֶּן" וְלִכְּן קִצֵּף אָמַר לוֹ הִרִי אֶתְּהָ שֶׁקוֹל לִי וּמִדּוּעַ אֵינֶךָ מִשְׁתַּחוּוָה וַיִּמְלֹא הֶמֶן
 זִמָּה: נִסְפָּה בּוֹ עוֹד גְּבוּרָה אַחַת כִּי חֲמָה עִם אוֹתִיּוֹת גִּימ' נ"ו וְלִכְּן (ו) וַיִּבֹּז בְּעֵינָיו
 לְשַׁלּוֹחַ יָד "חֲמָה וַיִּבֹּז בְּעֵינָיו לְשַׁלּוֹחַ יָד" ר"ת גִּימ' נ"ו בְּמֶרְדֵּכִי לְבַדּוֹ² בִּיקֶשׁ
 בַּעַל חֲנָן בֶּן עֲכָבוֹר לְהַשְׁאִיר מֶלֶךְ מִמְּלִכִּי הִתְהוּ וַיִּדַּע שֶׁהוּא אַחֲרוֹן וְאֵם יִתְחַזֵּק עוֹלָם הַתִּיקוֹן לֹא
 יִשְׁלֹטוּ הַקְּלִי וְלִכְּן בִּיקֶשׁ לְשַׁלּוֹחַ בּוֹ יָד כִּי הִגִּידוּ לוֹ אֶת עִם מֶרְדֵּכִי אוֹלָם
 עִם גְּבוּרָה חֲמַתּוֹ שִׁינָה דַּעַתּוֹ וַיִּבְרָשׁ הֶמֶן לְהַשְׁמִיד אֶת כָּל הַיְּהוּדִים
 כֹּל עוֹלָם הַתִּיקוֹן אֲשֶׁר בְּכָל מַלְכוּת אֲזוּשִׁירוֹשׁ עִם מֶרְדֵּכִי: (ז)
 בַּזִּזְדֵּשׁ הָרֵאשׁוֹן הוּא זִזְדֵּשׁ זִסָן בְּשַׁנַּת שְׁתִּים עָשָׂרָה
 לַמֶּלֶךְ אֲזוּשִׁירוֹשׁ הַפִּיל פּוֹר הוּא הַגּוֹרֵל לִפְנֵי הֶמֶן מִיּוֹם
 לְיוֹם וּמִזִּזְדֵּשׁ לְזִזְדֵּשׁ שְׁנִים עָשָׂר הוּא זִזְדֵּשׁ אֶדְר: הַנְּחַשׁ מִכָּה
 בְּזַנֵּב וְלִכְּן נִפֵּל הַפּוֹר עַל חוֹדֶשׁ אֶדְר הַמּוֹרָה עַל דִּין כִּי אֶדְר גִּימ' ה'ר וְזֶה שֶׁם אֱלֹקִים דֹּאחֲוֵרִים
 כֹּזָה: א אֵל אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי-גִימ' ר' וְה' אוֹתִיּוֹת הַשֶּׁם הִרִי ה'ר (זז) וַיֹּאמֶר הֶמֶן
 לַמֶּלֶךְ אֲזוּשִׁירוֹשׁ יִשְׁנֹו עִם אֲזוֹד מִפּוֹר וּמִפּוֹר בֵּין הָעַמִּים
 בְּכָל מְדִינֹוֹת מַלְכוּתְךָ וְדִתִּיהֶם שְׁנֹוֹת מִכָּל עִם וְאֶת דְּתִי
 הַמֶּלֶךְ אֵינָם עֹשִׂים וְלַמֶּלֶךְ אֵין שְׁוָה לְהַנִּיזָם: (ט) אִם עַל
 הַמֶּלֶךְ טוֹב יִכְתֹּב לְאַבְדָּם וְעֲשִׂרַת אֲלָפִים כֶּסֶף
 אֲשַׁקּוֹל עַל יְדֵי עֹשִׂי הַמֶּלֶךְ לְהַבִּיא אֶל גְּנָזֵי הַמֶּלֶךְ: (י)
 וַיִּסֵּר וַיִּסֵּר עִם ד' אוֹתִיּוֹת גִּימ' מִנְצַפ"ךְ אֵלּוֹ ה"ג שְׁנָתָן הַמֶּלֶךְ לְהַמֶּן וַחֲזִיק אֶת גְּבוּרֹתָיו שֶׁהָיוּ

² המילה "לבדו" נזכרת לא'ה פעמים בתנ"ך והיא כוללת את האישים הבאים: אדם הראשון, יעקב, יוסף, בנימין, משה, אהוד בן גרא, שם הוי"ה, אמנון, דוד המלך, מרדכי ועוד. והנה אם נרצה למצוא קו אחד נראה שהכל מתחיל משם הוי"ה ונמשך לאדם הראשון ומשם לדוד. יעקב הוא מעין שופריה דאדם קדמאה ובניו יוסף ובנימין. משה רבנו הוא דוגמת יעקב אבינו רק שהוא מלגו ויעקב מלבר. מרדכי כאמור הוא ז"א דתיקון כמו שם הוי"ה.

לו מלפנים **הַמֶּלֶךְ** אֶת טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ וַיִּתְּנָהּ לְהֶמֶן בֶּן
הַמִּדְיָנִי הָאֶנְשִׁי צִרַר הַיְּהוּדִים: (יא) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהֶמֶן
הַכֶּסֶף נָתַן לָךְ וְהָעַם לַעֲשׂוֹת בּוֹ כְּטוֹב בְּעֵינֶיךָ: (יב)
וַיִּקְרָאוּ סִפְרֵי הַמֶּלֶךְ בַּזֹּדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בַּשְּׁלוּשָׁה עָשָׂר יוֹם
בּוֹ הוּא יוֹם י"ג בְּנִיסָן וַיִּכְתֹּב כָּכָל אֲשֶׁר צִוָּה הֶמֶן אֶל אֲזַזְעֲדָרְפָּנִי
הַמֶּלֶךְ וְאֶל הַפּוֹזוֹת אֲשֶׁר עַל מְדִינָה וּמְדִינָה וְאֶל שָׂרֵי עַם
וְעַם מְדִינָה וּמְדִינָה כְּכַתְּבָהּ וְעַם וְעַם כָּלִשְׁוֹנוֹ בְּשֵׁם
הַמֶּלֶךְ אֲזַזְעֲדָרְשׁ נִכְתָּב וְנִזְוָתָם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ: (יג)
וַנִּשְׁלֹוּ סִפְרִים בְּיַד הָרָצִים אֶל כָּל מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ
לְהַשְׁמִיד לְהָרֹג וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְּהוּדִים מִנַּעַר וְעַד זָקָן
טָף וְנָשִׁים בַּיּוֹם אֲזוֹד בַּשְּׁלוּשָׁה עָשָׂר לְזֹדֶשׁ שְׁנֵים עָשָׂר
הוּא זֹדֶשׁ אֲדָר וּשְׁלָלָם לָבוֹז: (יד) פִּתְשָׁן הַכְּתָב לְהַנְתֵּן
דָּת בְּכָל מְדִינָה וּמְדִינָה גָלוּי לְכָל הָעַמִּים לְהִיּוֹת עֲתִידִים
לַיּוֹם הַזֶּה: (טו) הָרָצִים יֵצְאוּ דְּזוּזֹפִים בְּדָבָר הַמֶּלֶךְ הִנֵּה לוֹ
מִבְּנֵי מִמְשַׁלֵּת הִתְּהוּ הַכֹּל בַּחֲפֹזָה וּלְלֹא דַעַת זָקִנים וְהָדָת נִתְּנָה בְּשׁוֹשָׁן
הַבִּירָה וְהַמֶּלֶךְ וְהֶמֶן יֵשְׁבוּ לִשְׁתוֹת וְהָעִיר שׁוֹשָׁן נְבוֹכָה:

פרק ד

(א) וּמִרְדְּכִי יָדַע בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ אֶת כָּל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה וַיִּקְרַע וַיִּקְרַע
גִּימ' דוד בן ישי הוא המסמל את השכינה ומרדכי הצטער על גלות השכינה, וכן "ויקרע" גימ'
שכינה ע"ה **בְּמִרְדְּכִי אֶת בְּגָדָיו** כבר ידעת שהבגדים רומזים לשכינה הנקראת
(איכה ב, יז) "אמרתו" **וַיִּלְבַּשׁ שֵׁק וְאַפָּר** במקום בגדי כבוד **וַיֵּצֵא בְּתוֹךְ**
הָעִיר כבר ידעת שעיר גימ' מנצפ"ך הם ה"ג הבונים את המלכות, תוך העיר זה היסוד
הנכנס בתוכה וכאן תוך אותיות העיר הם "עי" גימ' "יסוד" **וַיִּזְעַק וַעֲקָה גְדָלָהּ**

וּמָרָה: (ב) וַיָּבֹא עַד לִפְנֵי שַׁעַר הַמֶּלֶךְ עַד מְקוֹם סְפִירַת הַמַּלְכוּת כִּי
אֵין לָבוֹא אֶל שַׁעַר הַמֶּלֶךְ בְּלִבוֹשׁ שָׂקָ: (ג) וּבְכָל מְדִינָה
מְדִינָה זֹאת סְפִירַת הַמַּלְכוּת כִּי יֵשׁ בָּהּ שֵׁם אֲדֹנָת (ס"ה) וְאַחֲרָיו שֵׁם אֱהִיָּה הַעוֹלָה ד"מ כּוּהָ: א
אֵה אֱהִי אֱהִיָּה מ"ד+ס"ה = מְדִינָה וְזוֹ סְפִירַת הַמַּלְכוּת שֶׁל עוֹלָם הָאֲצִילוֹת אֲבָל גַּם בַּמַּלְכוּת
דְּבִי"ע הִיא צֶעַר וְזֶה אֹמְרוֹ וּמְדִינָה מַלְכוּת דְּבִרְיָאָה בְּמָקוֹם אֲשֶׁר דָּבַר
הַמֶּלֶךְ זֶה מַלְכוּת דִּיצִירָה וְדָתוֹ זֶה מַלְכוּת דַּעֲשִׂיָּה בְּמִצִּיעַ אֲבָל גָּדוֹל
לְלִהְיוֹדִים עַל צֶעַר מַלְכוּת דְּאֲצִילוֹת וְצוֹם עַל מַלְכוּת דְּבִרְיָאָה וּבְכִי עַל מַלְכוּת
דִּיצִירָה וּבְמִסְפָּד עַל מַלְכוּת דַּעֲשִׂיָּה שֶׁקָּ וְאַפֶּר יַצַּע לְרַבִּים: (ד)
וְתִבּוֹאִינָה \וְתִבּוֹאִנָּה\ נְעֻרוֹת אֶסְתֵּר וְסָרִיסִיָּה וַיִּגִּידוּ לָהּ
וְתִתְּנוּ לָזֶל הַמֶּלֶכֶת מְאֹד וְתִשְׁלַח בְּגָדִים לְהַלְבִּישׁ אֶת
מְרִדְכִי וּלְהַסִּיר שָׁקוֹ מֵעַלָּיו וְלֹא קִבֵּל: (ה) וְתִקְרָא אֶסְתֵּר
לְהִתֵּף אֹמְרוֹ חֲכָמִים (מְגִילָה טו ע"א) שֶׁזֶה דְּנִיָּאל וְכַחוֹ לְבַטֵּל גְּזִירַת הַמֶּן, כִּי דְנִיָּאל גִּימ'
הַמֶּן מְסָרִיסִי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר הָעַמִּיד לִפְנֵיהָ וְתִצְוָהּ עַל
מְרִדְכִי לְדַעַת מַה זֶה אֹמְרָה לוֹ הִרִי אֶתָּה ז"א דַּעוֹלָם הַתִּיקוֹן וּבֶךְ שֵׁם מ"ה וַיֵּשׁ
בֶּן יִסּוֹד קָדוֹשׁ הַנִּקְרָא "זֶה" מְדוּעַ חֲרַדְתָּ אֶת הַחֲרָדָה הַזֹּאת? וְעַל מַה זֶה: (ו) וַיֵּצֵא
הֶתֶף אֶל מְרִדְכִי אֶל רִזְזוֹב הָעִיר אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר
הַמֶּלֶךְ: (ז) וַיֵּגֵד לוֹ מְרִדְכִי אֶת כָּל אֲשֶׁר קָרָהּ אֹמֵר לוֹ מְרִדְכִי יֵשׁ
לַעַם יִשְׂרָאֵל הַתְּקִלּוֹת קֶשֶׁה עִם עַמְלֶךְ שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ "אֲשֶׁר קָרָךְ בְּדוֹךְ" וְכֵאֵן מִנְסָה הַמֶּן הַרְשַׁע לִקְרֹר
אֶת יִשְׂרָאֵל מֵעֲבֹדָתָהּ וְיֵאֵת פְּרִשִׁית הַכֶּסֶף וְרָצָה לֵאבֹדֶם בַּכֶּסֶף אֲלֵא שְׁלֵא יֵדַע
שֶׁקִּדְמוֹ שֶׁקְלִיהֶם לִשְׁקִלּוֹ וְעַדִּין נִכְסָפִים הֵם לְבֵית ה' וְלַחֲצֹרוֹתָיו אֲשֶׁר אָמַר הָבֵן
לְשִׁקּוֹל עַל גִּנּוּי הַמֶּלֶךְ בְּיִהוּדִים \בְּיִהוּדִים\
לְאַבְדָּם: (ח) וְאֵת פֶּתֶשֶׁן כְּתָב הַדָּת אֲשֶׁר נָתַן בְּשׁוֹשָׁן
לְהַשְׁמִידָם נָתַן לוֹ לְהַרְאוֹת אֶת אֶסְתֵּר וּלְהַגִּיד לָהּ וּלְצִוּוֹת
עָלֶיהָ לָבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ לְהִתְּנוּחֵן לוֹ וּלְבַקֵּשׁ מִלִּפְנֵי עַל
עֲמָה: (ט) וַיָּבֹא הֶתֶף וַיֵּגֵד לְאַסְתֵּר אֹמֵר לֵה דְבָרִים קָשִׁים כְּגִידִים אֵת
דְּבָרֵי מְרִדְכִי: (י) וְתֹאמַר אֶסְתֵּר לְהִתֵּף וְתִצְוָהּ אֶל

מֶרְדֵּכִי:(יא) כָּל עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ וְעַם מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ יוֹדְעִים
אֲשֶׁר כָּל אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יָבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ אֶל הַזֹּזֵר
הַפְּנִימִית אֲשֶׁר לֹא יִקְרָא אֹזֹת דָּתוֹ לְהַמִּית לְבַד מֵאֲשֶׁר
יוֹשִׁיט לוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת שַׂרְבִּיט הַזֶּהב וְזִזְיָה וְאֲנִי לֹא נִקְרָאתִי
לָבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ זֶה שְׁלוֹשִׁים יוֹם:(יב) וַיִּגִּדּוּ לְמֶרְדֵּכִי אֶת
דְּבָרֵי אֶסְתֵּר:(יג) וַיֹּאמֶר מֶרְדֵּכִי לְהַשִּׁיב אֶל אֶסְתֵּר אֶל
תְּדַבְּרִי בְּנַפְשִׁי אִמֵּר לָהּ מֶרְדֵּכִי בְּכָל פַּעַם שֶׁתֵּיכָּן הָיְתָה הָעֵת
לְכִי אֵלָיו בַּעֲצֻמָּךְ (מִפִּי הָרַב הַגָּאוֹן בְּנִיהוּ שְׁמוּאֵלִי שְׁלִיט"א) לְהַמְלִיט בֵּית הַמֶּלֶךְ
מִכָּל הַיְּהוּדִים:(יד) כִּי אִם הַזֹּזֵר שֶׁתִּזְוֹרֵשִׁי בָּעֵת הַזֹּאת
רוּחוֹ וְהִצָּלָה יַעֲמֹד לַיְּהוּדִים מִמָּקוֹם אֲזִזֵּר וְאֵת וּבֵית
אֲבִיךָ תִּתְּאֲבְדוּ וּבְמִי יוֹדֵעַ אִמֵּר לָהּ הִגַּעַת לְמַלְכוּת מִכַּח הַבִּינָה הַנִּקְרָאת מִי וְהִיא
הַנִּקְרָאת אִם אִם וְהִיא מִשְׁפַּעַת מוֹחִין לְמַלְכוּת הַנִּקְרָאת לָעֵת עַת וְנִקְרָאת כֹּזֶת
זֹאת הַזֵּעֶת לְמַלְכוּת:וְהִיא סְפִירַת הַמַּלְכוּת(טו) וְתֹאמַר אֶסְתֵּר
לְהַשִּׁיב אֶל מֶרְדֵּכִי:(טז) לֵךְ כְּנוֹס אֶת כָּל הַיְּהוּדִים
הַנִּמְצָאִים בְּשׁוֹשָׁן וְצוּמוּ עָלַי וְאֶל תֹּאכְלוּ וְאֶל תִּשְׁתּוּ
שְׁלֹשֶׁת יָמִים לֵילָה וַיּוֹם גַּם אֲנִי וְנִעַרְתִּי אֲצוּם כֵּן וּבֵין
אָבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא כֹדֶת וְכֹאֲשֶׁר אֲבָדְתִּי
אֲבָדְתִּי:(יז) וַיַּעֲבֹר מֶרְדֵּכִי עָבַר אֶת לַיִל הַפֶּסַח ט"ו בְּנִסָּן בְּתַעֲנִית וְהַמְשִׁיךְ
חֲסִדִּים וְגִבּוּרֹת לְמַלְכוּת וְזֶה וַיַּעֲבֹר אוֹתִיּוֹת ע"ב רי"ו וַיַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוְּתָהּ
עָלָיו אֶסְתֵּר:

פרק ה

(א) וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַתִּלְבַּשׁ אֶסְתֵּר מַלְכוּת לְבַשָּׁה אוֹתָהּ רוּחַ
הַקֹּדֶשׁ (מִגִּילָה י"ד ע"ב) וַיֵּשׁ כֹּאֵן רִמְזָה נִפְלָא עֵין לֹא רָאָתָה. רָאָה עַל אֱלֹהֵי אוֹתִיּוֹת מְלִבִּישָׁה

אסתר. אלף מלבישה על לף, ס' מלבישה על מ"ך, ת' מלבישה על "יו" ור' מלבישה על "יש" סך הכל חשבון האותיות המולבשות 496 כמנין "מלכות". כעת מובן הפשט שאותיות אסתר הלבישו על אותיות "מלכות". והענין שכבר ידעת שאסתר עם י' שזו השכינה גימ' תרע"א כמו אלף דלת נון יוד שזה שם של השכינה וכאן השכינה הקדושה אפפה אותה ושמרה אותה בבית

המלך והיא ביקשה "ה'צילה מ'חרב נ'פשי" ר"ת המ"ן **וַתַּעֲמֹד בַּזֹּצֵר בֵּית**

הַמֶּלֶךְ הַפָּנִימִית נִכּוּז בֵּית הַמֶּלֶךְ עלתה מספירת המלכות אל העטרה הנקראת כאן חצר ועלתה עוד אל היסוד הנקרא "בית המלך" ועלתה עוד אל חיצוניות התפארת שהוא מכוון מול פנימיות התפארת מקום המלך ז"א דתהו **וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב**

עַל כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ בְּבֵית הַמַּלְכוּת נִכּוּז פְּתוּחַ הַבַּיִת: (ב) **וַיְהִי כִּרְאוֹת הַמֶּלֶךְ אֶת אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עֹמֶדֶת בַּזֹּצֵר נִשְׁאַה זֶזֶן בְּעֵינָיו וַיּוֹשֶׁט הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר אֶת שֵׁרְבִיט הַזָּהָב**

שלח לה ז"א את היסוד שלו **אֲשֶׁר בְּיָדוֹ וַתִּקְרַב אֶסְתֵּר וַתִּגַּע בְּרֹאשׁ הַשֵּׁרְבִיט:** (ג) **וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ בּוֹה לָךְ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה**

וּבּוֹה בִּקְשָׁתְךָ עַד זֶזְצִי הַמַּלְכוּת אמר לה בקשי הכל אך לא על בנין בית המקדש כי אני מושבע ביום הכתרתני לא לאשר בנין בית המקדש. אבל אמר לה אני זוכר את חסדי אברהם שהוא חצי המלכות כי מלכות גימ' 496 וחצי 248 ובזכותו אני **וַיִּצְתָּן**

לָךְ: (ד) **וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר** אסתר שהיא המלכות מאמירה ועולה ליסוד ז"א הנקרא

טוב אִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמֶן הַיּוֹם זכרה לו כאן בר"ת שם הוי"ה כדי לטמון לו פח **אֶל הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לּוֹ:** (ה)

וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִהָרִי אֶת הָמֶן לַעֲשׂוֹת אֶת וגם הבינה הנקראת לאה טווה את תהליך הגאולה כי ה'מן ל'עשות א'ית ר"ת לא'ה (וכבר חיברתי חיבור מיוחד על מופעי לא'ה במגילה קחנו משם) **דְּבַר אֶסְתֵּר** כבר ידעת שהדיבור שייך למל' הנק'

אסתר שהיא בחי' עולם העשיה וזהו לעשות וכן היא נק' א'ת **וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמֶן** ראה כאן ר"ת וה"ו שם ראשון של ע"ב שמות להורות שהיתה סייעתא דשמיא גדולה במשתה הזה וכבר רבותינו דנו בשאלה מה ראתה אסתר להזמין את המן לסעודה וכתבתי על כך מאמר שלם בפירוש הרמז עיי"ש. במהלך שלנו המלך הוא ז"א דתהו והמן הוא בעל חנן בן עכבור אחרון משבעת מלכי אדום שזו בחינת מלכות מידת הדין הלוהטת ואסתר שהיא מידת הדין הממותקת מציעה להם משתה יין לחזק את הדין וכדי להפיל את המן אל באר שחת **אֶל**

הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר עָשִׂתָּה אֶסְתֵּר: אסתר דייקא כאמור לעיל שמשתה נשים

הדין יוקד בו וכמ"ש פחים טמנה לו (ו) **וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ** הוא ז"א דתהו אומר דברי

הבלים **לְאַסְתֵּר בְּמִשְׁתָּהּ** הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר בְּמִשְׁתָּהּ רַת הַבֵּל הַלֵּין לְאַסְתֵּר
 בְּמִשְׁתָּהּ הַיֵּין רַת הַבֵּל **מֵה שְׂאֵלָתָהּ וַיַּנִּתֵּן לָהּ וּמֵה בִקְשָׁתָהּ** מֵה
 שְׂאֵלָתָהּ וְכו' בְּקִשְׁתָּהּ רַת מִשׁוּל בּו כִּמִּי שְׁ וְאַתָּה תִּמְשׁוּל בּו דִּהֵינּוּ שְׁעוֹלָם הַתִּיקוֹן הוּא הַמוֹשֵׁל
 עַל עוֹלָם הַתְּהוֹ **עַד וַיְצִי הַמַּלְכוּת וַיִּתְּעַשׂ**: עַד חֲצִי הַמַּלְכוּת וְלֹא הַחוּצָה לַמַּלְכוּת
 וּמֵאִי נִיהוּ? בְּנֵין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שׁוּזָה בְּנֵין מַלְכוּת דְּעוֹלָם הַתִּיקוֹן וְאִם יֵאֻסֵּר אֶת הַקִּמָּת הַמִּקְדָּשׁ
 בְּזֶה שֶׁסָּק וְסוּף לַמַּלְכוּתוֹ. וְבִרְמָזָה: אִמֵּר לָהּ בְּזִכּוֹת אֲבֵרָהּ אֲבִיכֶם אַעֲשֶׂה בְּקִשְׁתָּהּ כִּי חֲצִי
 מַלְכוּת (496) גִּימ' אֲבֵרָהּ (248). הַדְּבָרִים נוֹגְעִים לַהֲרַמְתָּ קֶרֶן מִרְדְּכִי הוּא פִתְחִיָּה הַמְּמוֹנָה עַל
 הַקִּינִים כִּי "מִרְדְּכִי פִתְחִיָּה" גִּימ' "וְתִתְעַשׂ" ע"ה. (ו) **וַיִּתֵּן אֶסְתֵּר** כַּעַת אֶסְתֵּר מִתְּמַלְאֵת
 בַּעֲשֶׂרָה בְּנֵי־יֵשׁ בָּהּ עֶשֶׂר פַּעֲמִים שֶׁסָּק בְּ"ן כִּמְנִין "תִּתֵּן" וְזֶה מוֹרָה עַל חֲשִׁיבוֹתָהּ וְכַחַה
וַתֹּאמֶר שְׂאֵלָתִי וּבִקְשָׁתִי: (ז) אִמֵּרָה לּוֹ אֲנִי מִחוּזְקָתָהּ מִצַּד הַבֵּינָה הַנִּקְרָאֵת
אִם אִם וְבִזֶּה אֲנִי גּוֹבֶרֶת עָלֶיךָ שְׂאֵתָה נְצִיג מִלֵּאךְ ס"מ שֶׁמִּסְפָּרוֹ קל"א וְכֹאֵן "מִצָּא" וְלִזֶּה
 אִמֵּרָה **בְּמִצָּאתִי** וְעוֹד אִמֵּרָה לּוֹ אֲנִי כַּעַת עֲלִיתִי לִיסוּד שֶׁלֶךְ הַנִּקְרָא **וַיֵּן** וְהִיסוּד שֶׁלֶךְ נִשְׁפַּע
 מִיסוּד אֲבָא שְׁבַךְ הַנִּקְרָא **בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וְאִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב לָתֵת**
אֶת שְׂאֵלָתִי וְלַעֲשׂוֹת אֶת בִּקְשָׁתִי יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמֵן אֶל
הַבְּמִשְׁתָּה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לָּהֶם רַצְתָּה לַהֲגַבִּיר אֶת הַדִּינִים וְלִכְן כִּפְלָה אֶת
 הַמִּשְׁתָּה **וּבְמִזְוֹר** מִחֵר הוּא גִימ' שֶׁל חֲצִי הַמַּלְכוּת **אֶעֱשֶׂה כְּדִבְרֵי הַמֶּלֶךְ**:
 אַעֲשֶׂה כְּדִבְרֵי הַמֶּלֶךְ רַת גִּימ' שֶׁסָּק הוּיָהּ. מִסּוּרֵת בִּידִינוֹ שְׁאִין עֲמַלְק נּוֹפְלִים אֲלֵא בִיד בְּנֵי בְּנִיָּה
 שֶׁל רַחֵל וְרַק מִחֵר. כֵּךְ הִיָּה בִּיהוֹשֻׁעַ מִבְּנֵי אֲפֵרַיִם "מִחֵר אֲנִכִּי נִיצַב עַל רֹאשׁ הַגְּבַעָה" (ט)
וַיֵּצֵא הָמֵן בַּיּוֹם הַהוּא שְׁמִינִי וְטוֹב לֵב אֲצֵל הַקִּלִּי טוֹב לֵב הֵינּוּ כִּמִּי שֶׁ
 כְּטוֹב לֵב הַמֶּלֶךְ בֵּין דִּהֵינּוּ מִצַּד לִילִי וְכֹאֵן הִיָּה גַם שִׁמְחָה מִצַּד לִילִי רַבְתָּא **וְכִרְאוֹת**
הָמֵן אֶת מִרְדְּכִי בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְלֹא קָם וְלֹא זָע נֹאמֵר כֹּאֵן
 פַּעֲמִיִּים "וְלֹא" שׁוּזָה גִימ' הַבֵּל וּמִרְדְּכִי בִיזָה בְּלִיבּוֹ אֶת הָמֵן שֶׁהַחֲשִׁיבוֹ לַהֲבֵל וְרִיק **בְּמִפְנֵי**
וַיִּמְלֵא הָמֵן עַל מִרְדְּכִי וַיִּזְמַח: (י) **וַיִּתְּאֲפֶק הָמֵן וַיָּבוֹא אֶל**
בֵּיתוֹ וַיִּשְׁלָחוּ וַיָּבֵא אֶת אֲהֵבָיו וְאֶת זָרֵשׁ אִשְׁתּוֹ: (יא) **וַיִּסְפֹּר**
לָּהֶם הָמֵן אֶת כְּבוֹד עֲשָׂרוֹ וְרַב בְּנָיו הַתְּפֹאֵר בְּכַבּוֹד (32) וְרַב (208)
 שֶׁהֵם בִּיחֻד גִּימ' (240) עֲמַלְק **וְאֶת כָּל אֲשֶׁר גָּדְלוֹ הַמֶּלֶךְ וְאֶת אֲשֶׁר**
נִשְׂאוֹ וְעוֹד הַתְּפֹאֵר שֶׁהַמֶּלֶךְ גָּדְלוֹ (43) וְנִשְׂאוֹ (357) שֶׁהֵם בִּיחֻד 400 כִּמְנִין רַע עֵין וְכִמְנִין

אנשי עשו שנאמ' בהם "וארבע מאות איש עמו" על השָׁרִים וְעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ: (יב) כאן מתחזקת הבינה שהיא פרצוף לאה להפיל את המן וַיֹּאמֶר הַמֶּן אָף: לא ר"ת לא' הַבִּיָּאָה ר"ת לא' אֶסְתֵּר ר"ת לא' הַמְלָכָה עִם הַמֶּלֶךְ אֶל הַמְּשִׁתָּה אֲשֶׁר עָשְׂתָה כִּי אִם אוֹתִי וְגַם לְמוֹזֵר אֲנִי קָרוֹא לָהּ עִם הַמֶּלֶךְ: (יג) וְכָל זֶה וְכָל זֶה גִּימ' בינה ע"ה אֵינְנוּ שׁוֹהָה לִי בְּכָל יַעַת אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֶה אֶת מֶרְדֵּכִי הַיְּהוּדִי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ: (יד) וַתֹּאמֶר לוֹ זֶרַע אֲשִׁיתוֹ כאמור זרש היא המשך רגל הקוף והיא זנב הנחש והיא המכה. זרש גימ' אשרה ע"ה. וְכָל אֲהַבָיו יַעֲשׂוּ עֵץ גְּבוּלָה זֹמְשִׁים אֲמָה היא מתחזקת בעיצה הבאה מן חו"ב דקלי' ולכן היה חמישים כנגד נ' שערי בינה וכ"א מהם היה באורך "אמה" גימ' מ"ו שהוא מילוי ע"ב שהוא בחכמה וּבִבְקָר אָמַר לְמֶלֶךְ וַיִּתְּלוּ אִמֹר לְמֶלֶךְ וַיִּתְּלוּ ר"ת גימ' הַבֵּל שגם זה הבל אֶת מֶרְדֵּכִי עָלָיו וּבֹא עִם הַמֶּלֶךְ אֶל הַמְּשִׁתָּה שְׂמוֹז וַיִּיטֹב הַדָּבָר לְפָנַי הַמֶּן וַיַּעַשׂ הָעֵץ:

פרק ו

(א) בַּלִּילָה הַהוּא נִדְרָה שְׁנַת הַמֶּלֶךְ מלכו של עולם הוא האי"ס ברוך הוא. "שנת המלך" אלו הספירות שיצאו ממנו. נִדְדָה שְׁנַת הַמֶּלֶךְ ר"ת שנה גימ' ספירה וְנִדְדָה זו ספירת הבינה, ובה פרצוף לאה, כי נדדה גימ' ס"ג שהוא בבינה, היא המחברת בין ג"ר לז"ת וכל הספירות נדדו אליה ועל זה אמרו חז"ל "נדדו עליונים (כתר וחכמה נדדו אל הבינה) נדדו תחתונים" (ספירות חסד עד מלכות) וַיֹּאמֶר לְהַבִּיא וַיֹּאמֶר לְהַבִּיא ר"ת לא' להביא גימ' ז' לא' אֶת וַיֹּאמֶר לְהַבִּיא אֶת שם לא"ו משמות ע"ב ויש ב' לא"ו: י"א וי"ז סֵפֶר הַזְכָּרוֹת ס'פר ה'זכרונות ר"ת גימ' לל"ה משמות ע"ב והוא הששי שבהם דְּבָרֵי גִימ' גבורה הַיָּמִים אלו י"ס דעיגולים שיש בהם אור הנפש שהוא דין וגבורה, והיו מתרעמים על שלטון המן ואחשוורוש ואמרו למלכו של עולם "לא תהו בראה" אמרו לו אל תתן לשלטון התהו להתהוות בני עולם וַיִּהְיוּ נִקְרְאִים לְפָנַי הַמֶּלֶךְ:

³ ארבעה פתחו ב"אף" בגלל קנאה וסימנם קנא"ה: קורח, נחש, אופים, המן וכולם נענשו. (מספר כסא רחמים להרב הגאון רבי רחמים מלמד הכהן זצוק"ל)

והיו י"ט דעיגולים נקראים כלומר מקבלים חשיבות לפני האי"ס. ויהיו נ'קראים לפני המלך ר"ת גימ' צ"א הוי"ה אדנות. נקראים אותיות קרן נ"א כלומר קרן זו המלכות "אתריה ידיע" ונ"א ע"ה גימ' ב"ן להורות שיש בהם רק אור ב"ן והם בחינות מלכות הנק' קרן. (ב)

וַיִּמְצָא כָּתוּב אֲשֶׁר הָיִיד אמר עליהם דברים קשים כגידים **מֶרְדֵּכִי** הוא

ז"א דקדושה ומכחו הוא מכניע את **עַל בְּגִתָּנָא וְתַרְשִׁי** נצח והוד דקלי' הם הדד בן

בדד ושמלה ממשרקה הם **שְׁנֵי סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ** מצד הקלי' ולכן אין בהם ברכה והם

סריסים והם **בְּשִׁמְרֵי הַסֵּף** שומרים על יסוד ומלכות דקלי' הסף קרי ביה הס פ

הס=אדנות ופ=יסוד **אֲשֶׁר בִּקְשׁוּ לְשַׁלֹּחַ יָד** בקשו לכרות את יסוד ז"א דקלי'

ונחשב להם כאילו בקשו להרוג את המלך כי כל כח המלך ביסוד **בַּמֶּלֶךְ**

אֲזַזְשׁוּרוּשׁ: (ג) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מרדכי הוא ז"א דקדושה ויש בו שם מה **בַּיָּה**

נַעֲשֶׂה יָקָר וְגְדוֹלָה האם הורדתם לו שפע מזרועות עולם שהם חו"ג הנקראים

גדולה ויקר? אי נמי, אמר להם אחשוורוש הרי הוא הציל את היסוד שלי האם נתתם לו שפע

הבא מן היסוד הנקרא יקר. יקר גימ' זה הוא אור היסוד (קהלת יעקב). **לְמֶרְדֵּכִי עַל**

זֶה על שהציל את היסוד הנקרא זה? **וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁרָתָיו** נ'ערי

ה'מלך מ'שרתיו ר"ת המ'ן לומר לך שהיו מהמחנה של המן ורבותינו ז"ל אמרו שהיו בניו **לֹא**

נַעֲשֶׂה עִמּוֹ דְּבָר: (ד) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִי בּוֹזֵר אמר להם המלך

אני רואה שהבינה הנקראת מי ירדה לתפארת שיש בו שם הוי"ה וכשהוא כתוב בא"ת ב"ש

הוא מצפ"ץ גימ' בחצר **וְהַמֶּן בָּא לְבֹזֵר בֵּית הַמֶּלֶךְ הַזִּיצוֹנָה** והנה

המן שהוא המלך השביעי שעלה ליסוד ומשם לנצח והוד ומשם לתפארת וכעת הוא בחיצוניות

התפארת וזה הוא "חצר בית המלך החיצונה" ואינו יודע שהבינה מקננת בחצר בית המלך

הפנימית והיא הנקראת לאה וממנה תבוא לו המכה **לֵאמֹר לְמֶלֶךְ לְתָלוֹת** לתלת

גימ' י"פ אלקים להורות על תוקף דיניו ומבקש הוא לעקור את השכינה הקדושה ובעלה הוא

מרדכי כי אמרנו שמרדכי גימ' רחל+לאה ואילו "את מרדכי" גימ' "זו אסתר" ע"ה וזה אומר

שביקש לתלות **אֶת מֶרְדֵּכִי עַל הָעֵץ** מכח מה ביקש לתלות את מרדכי? מכח

הכסף שנתן למלך ואמר חכמים במדרש העץ=הכסף. הנה כאן רצה לאבד את מרדכי ואסתר

ונרמז במילים "את מרדכי על העץ" עם אותיות מרדכי והתיבה גימ' "מרדכי אסתר". כאמור

הבינה כבר ירדה אל התפארת לעשות נסים לישראל והנה כאן רואים כיצד היא הופכת את

ה"צרה" ל"רצה" במילים **אֲשֶׁר הֵכִין לוֹ: תנא** לו הכין כלומר המן הכין לעצמו את

העץ וזה מכח לאה כי א'שר ה'כין ל'ו ר"ת לא'ה (ה) **וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ**

⁴ ומה שנקראת הגבורה יקר היינו כי העושר הבא מן הגבורה והבינה נקרא יקר. עוד פירשו יקר על הדיקנא, תפארת, יסוד ונבואה.

אֱלֹהֵי הַנֶּהָרָה וַיֹּאמְרוּ...הִנֵּה רִ"ת גִּימ' בִּינָה **הָבֵן עֹמֵד בְּזוֹצָר** הִמֵּן עִמְד בְּחֹצֵר
 רִ"ת גִּימ' בִּינָה וְכִידוּעֵ יֵשׁ בְּבִינָה שֵׁם אֱהִיָּה זֶה הוּא **וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ יָבוֹא:** וַיֹּאמֶר
 הִמֵּלֶךְ יָבֵא רִ"ת גִּימ' אֱהִיָּה (ו) **וַיָּבוֹא הָבֵן וַיֹּאמֶר לֹו הַמֶּלֶךְ** וְגַם הִשְׁכִּינָה
 עֲזָרָה כָּאֵן וְכִבֵּר יִדְעַת שֵׁישׁ בַּה שֵׁם בִּ"ן זֶה הוּא וַיָּבוֹא הִמֵּן וַיֹּאמֶר לִ"ו הִמֵּלֶךְ רִ"ת גִּימ' בִּ"ן
בַּה לַעֲשׂוֹת בְּאִישׁ אֲשֶׁר מִ"ה לַעֲשׂוֹת בְּאִישׁ אֲשֶׁר רִ"ת גִּימ' חֲכָמָה **הַמֶּלֶךְ**
זֹפֶץ בִּיקָרוֹ וַיֹּאמֶר הָבֵן בְּלָבוֹ לְמִי יִזְפֹּץ הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת
יָקָר יוֹתֵר בּוֹמְנִי: הִמֵּלֶךְ לַעֲשׂוֹת יָקָר יוֹתֵר מִמֵּנִי רִ"ת גִּימ' הִמֵּן כֵּךְ חֲשַׁב בְּלָבוֹ
 הָאִישׁ שֶׁרֶק חֲפֶץ לִקְבֹּל. גַּם הִמֵּלֶךְ לַעֲשׂוֹת יָקָר סִ"ת ע"ה גִּימ' "הִמֵּן בֵּן הַמִּדְתָּא" וְלֹא יִדַּע
 שֶׁהִתְשׁוּבָה הִיא בְּסוּפֵי הַתִּיבּוֹת הִמֵּלֶךְ לַעֲשׂוֹת יָקָר יוֹתֵר מִמֵּנִי גִימ' 830 כִּמְנִין "מִרְדְּכִי בֵּן
 פִּתְחִיָּה" ע"ה כִּי יִדְעַת שֶׁפִּתְחִיָּה הוּא שְׁמוֹ הָעִבְרִי שֶׁל מִרְדְּכִי וְנִחְשַׁב כֹּאֵב לֹו. גַּם 830 הוּא גִימ'
 "אַחֲשׁוּרוּשׁ בֶּאֱגָג" לֹוֹמֵר לֵךְ שֶׁהוּא שְׁנָא אֶת הַיְּהוּדִים לֹא פָחוֹת מִהֵמֵן כִּמְ"שׁ חֲכָמִים עַל מִשַּׁל
 בַּעַל הַתֵּל וְהַחֲרִיץ וְהִרְמֹז: לְמִי יִחְפֹּץ הִמֵּלֶךְ לַעֲשׂוֹת יָקָר יוֹתֵר מִמֵּנִי סִ"ת גִּימ' 870 כִּמוֹ
 "הוּא בְּבַעַל הַתֵּל וְהַחֲרִיץ" (ז) **וַיֹּאמֶר הָבֵן אֶל הַמֶּלֶךְ** אֵל הִמֵּלֶךְ גִּימ' "כֹּה לֹאֵה
 מִכָּה" **אִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ זֹפֶץ בִּיקָרוֹ:** (זז) הֵמֵן כִּידוּעֵ מַחֲשִׁיב אֶת הַכְּבוֹד
 שֶׁהוּא חִיצוֹנִי לֹאֲדָם וְלִכֵּן הַזְכִּיר דְּבָרִים חִיצוֹנִיִּים **יָבִיאוּ לְבוּשׁ מַלְכוּת** לְבוּשׁ
 מַלְכוּת אֵלֹו אוֹתוֹת הַקּוֹדֶמּוֹת לְמַלְכוּת שֶׁהֵן לְכִיָּה'שׁ וְהֵן גִּימ' שִׁס"ה⁵ כִּמְנִין הַיּוֹעֲצִים שֶׁל הֵמֵן
אֲשֶׁר לָבַשׁ בּוֹ הַמֶּלֶךְ וְסוּס שֶׁגַּם הוּא חִיצוֹנִי לְמֶלֶךְ **אֲשֶׁר רָכַב עָלָיו**
הַמֶּלֶךְ וְאֲשֶׁר נָתַן כֶּתֶר מַלְכוּת בְּרֹאשׁוֹ: וְהֵנָּה "לְבוּשׁ סוּס כֶּתֶר" גִּימ'
 "אֵב תִּפְאָרֶת" שֶׁזֶּוּ הַדְּעַת שֶׁהִיא אֵב לְתִפְאָרֶת, זֶוּ עֲצַת יוֹעֲצָיו שֶׁהִיוּ אַחֲרָיוּ בַּדְּעַת דְּקִלִּי וְהִיוּ
 מִכְשָׁפִים גְּדוּלִּים. וְהֵעֵנִין הַפְּנִימִי לְבוּשׁ זֶוּ בַּחֲנִיַּת הַמַּלְכוּת שֶׁהִיא מַלְבִּישָׁה עַל הַתִּפְאָרֶת, סוּס
 אֵלֹו אַחֲרִיִּים דָּשֵׁם אֲדָנוֹת כֹּזֶה: אֵא אֲדָנִי אֲדָנִי, וְכֶתֶר זֶוּ הַמַּלְכוּת דָּאוֹר חוֹזֵר כִּי כֹל עֲנִיִּינוֹ שֶׁל
 הֵמֵן אֵלֹו דִּינִים וְחוֹשֶׁךְ. (ט) **וְנָתַן הַלְּבוּשׁ וְהַסּוּס** וְלֹא הַזְכִּיר אֶת הַכֶּתֶר כִּי אִמְרוּ
 הַמִּפְרָשִׁים שֶׁפָּנִי אַחֲשׁוּרוּשׁ הָאֲדִימוֹ מִכְעַס כִּשֶׁהַזְכִּיר אֶת הַכֶּתֶר וְלִכֵּן אִמְרוּ בְּלָבוֹ מוֹטֵב לֹא לְהַזְכִּיר
 אֶת הַכֶּתֶר **עַל יָד אִישׁ מִשְׁרֵי הַמֶּלֶךְ הַפְּרָתִימִים וְהַלְּבִישׁוֹ אֶת**
הָאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ זֹפֶץ בִּיקָרוֹ וְהַרְכִּיבָהּ עַל הַסּוּס
בְּרֹזֶזֶב הָעִיר הָעִיר זֶוּ הַמַּלְכוּת שֵׁישׁ בַּה ה' גְּבוּרוֹת מִנְצַפ"ךְ שֶׁהֵם גִּימ' עִיר וְרוֹחֵב
 הָעִיר זֶוּ בִּינָה דְּמַלְכוּת **וְקָרְאוּ לְפָנָיו כָּכָה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר**
הַמֶּלֶךְ שֵׁים לֵב לְקִרְיָאָה: כִּכָּה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הִמֵּלֶךְ אֵלֹו אוֹתוֹת הַקּוֹדֶמּוֹת לְמִילָה
 מַלְכוּת כִּנ"ל **זֹפֶץ בִּיקָרוֹ:** כֹּאמֹור הֵמֵן מִסְפֵּר לֹאוֹהֲבֵיו אֶת כְּבוֹדוֹ זֶה מֵה שֶׁחֲשׁוֹב
 בְּעֵינָיו וְכֹאֵן הַהִשְׁגָּחָה מִסְבַּב שֶׁמִּרְדְּכִי מִקְבֵּל כְּבוֹד לְפִי הַרְצוֹן שֶׁל הֵמֵן מִמֶּשׁ כִּמוֹ שִׁיעֶקֶב

⁵ על פי דברי ה"אמרי אמת".

התברך לפי המחשבה שהוא עשו (מפי אדמו"ר אברהם שמחה אשגל שליט"א) (י) **וַיֹּאמֶר**

הַמֶּלֶךְ לְהֵמָּן וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהֵמָן רִ"ת גִּימ' א'ס זו הבינה האם השומרת על בניה

בְּיָמָיו כבר אמרנו שבעולם התהו הכל מהר, והכל דחוף וכו' **קִיּוּ אֶת הַלְבוּשׁ**

אתה האחוז בחיצוניות העולמות ובדין שבהם קח את הלבוש שהיא חיצוני **וְאֵת הַסּוּס**
זו המלכות כשהיא בדין ובקטנות במצב אחוריים לתפארת ויש בה שם אדנות כזה: א אד אדנ

אדני-גימ' סוס והיא נחשבת באותה עת כאלמנה ואלמנה גימ' סוס **כַּאֲשֶׁר דִּבֶּרְתָּ**

וַעֲשֵׂה כֵן לְמַרְדְּכִי הַיְּהוּדִי הַיּוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ אֶל תִּפְלֵ

דְּבָר מִכָּל אֲשֶׁר דִּבֶּרְתָּ: (י"א) וַיִּקְוֹ הֵמָּן אֶת הַלְבוּשׁ וְאֵת

הַסּוּס וַיִּלְבֹּשׁ אֶת מַרְדְּכִי מרדכי הוא ז"א דעולם התיקון וכעת המלכות

מלבישה עליו ובזה היא הופכת פניה אליו. לבוש מרדכי אלו האותיות הקודמות למרדכי והן

לקיט גימ' בנימן כפי שכתוב בתורה⁶ **וַיִּרְכִּיבֵהוּ** וירכיבהו גימ' רכב לא'ה לומר לך

שלא שייעא את מרדכי בענין הרכיבה וזה הוא **בְּרוּזוּב הָעִיר** כבר ידעת שהבינה

נקראת "רחובות הנהר" ורחוב העיר זו בינה דמלכות. המלכות נקראת פרה אדומה ו"העיר"
גימ' פרה. רבנו אור החיים כותב שמילת "פרה" שמה מעיד על סודה. והכוונה בדברי קודשו
שבמלכות יש ה"ג מנצפ"ך שהם גימ' עיר ועוד יש בהם ה' אותיות וזהו "פרה" כשהיא נשרפת

כל הה"ג נכנסים לכלי אחד ואז היא נקראת "אפר". **וַיִּקְרָא לְפָנָיו כָּכָה יַעֲשֶׂה**

לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ זָפֵץ בִּיקְרוֹ: (י"ב) וַיָּשֶׁב מַרְדְּכִי אֶל

שַׁעַר הַמֶּלֶךְ שב לשקו ותעניתו ולא גבה לבו. שב אל ספירת המלכות הנקראת תרע"א

והיא שער המלך **וְהֵמָּן נִדְחָף אֶל בֵּיתוֹ** המן שביזה ושנא צדיקו של עולם כעת

"נדחף" אותיות נדח פ' כלומר אות פ' שהיא גימ' יסו"ד דחפה אותו כי ביזה את נציגה כאן
בארץ הוא מרדכי הצדיק והמכה באה לו מהבינה הנקראת "מי" ויש בה שם אהי"ה שהוא

במילוי אלפין נראה כך: אלף הא יוד הא גימ' נדחף ע"ה **אֲבָל וַזְזָפוּי רֹאשׁ: כִּךְ**

ראוי לאיש רע ואכזר שמידת הדין הנקראת יצחק תתנכם בו וזה הוא א'בל ו'חפוי ר'אש ר"ת
ע"ה גימ' יצחק. גם שני המזלות "נוצר ונקה" נתנו בו ידם כי נוצר ונקה גימ' רא"ש. גם אמרנו
שפני המן חפו הכוונה להמן הרוחני כמ"ש הרב בן איש חי על מה שאמר אחשוורוש "וי מלגיו
וי מלבר" כאשר ראה בני המן עוקרים עצים בחצירו. אמר מרן הבן איש חי שבתוך המן יש עוד
המן כי בתוך ה' יש ה' ובתוך מ' יש מ ובתוך נוו יש נ. אם כן כעת מתחיל להסתלק ממנו ההמן
הרוחני הנקרא "פני המן", חפו ע"ה גימ' המן. כאן היה חפוי ראש כלומר הסתלקה ממנו אות
ה' דהמן שזה רומז לסילוק אות ס דצלם וזה קורה לפני הפטירה של האדם ונותרו בו ל' וצ'
דצלם הצ' אלו אותיות מ'ן של המן וכן הל' רמוזה באותיות "מן" כי מ'ן ע"ה גימ' צא ו"זה

למד" ע"א והכולל גימ' צ"א (יג) **וַיְסַפֵּר הֵמָּן לְאִרְשׁ** ספירת הבינה שהתחזקה

מהתשובה שעורר מרדכי את עמו ממשיכה כעת לרסק את המן וזה הוא ו'יספר ה'מן ל'זרש

⁶ בנימין נזכר 12 פעמים בתנך ובנימן נזכר 101 פעמים.

ר"ת גימ' א'ם זו הבינה כמ"ש כי אם לבינה תקרא **אֲשֶׁתוֹ** כאן הבינה טומנת פח להמן הרשע בזה שבא אל אשתו לקבל עצתה. ראה כי אשתו גימ' 707 ואילו "המן בן המדתא" גימ' 618 והמרחק ביניהם הוא 88 כמנין פח. הפח נשבר כלומר כאשר נשבור מילת פח נקבל מ"ד שאלו אחורי שם אהי"ה כזה: א אה אהי אהי-ה ואלו מכות כואבות מאד של הבינה ובה היתה מכת הד'ם במצרים כמ"ש האר"י הקדוש בליקוטי תורה על ספר שמות **וּלְכָל** הבינה נקראת אלקים וזה הוא "ולכל" גימ' אלקים לומר לך שהיא דנה אותו במידת הדין החזקה. גם ידעת שהמן נזכר במגילה ד"ן פעמים. **אֶהְיֶה אֵת כָּל אֲשֶׁר קָרָהוּ** המן מזרע עמלק שנאמר עליו "אשר קרך בדרך" הכל מקרה וכאן קרהו **וַיֹּאמְרוּ לוֹ זִזְכָּמְיוֹ** אמרו שהיו לו שס"ה יועצים **וַיֹּרֶשׁ אֲשֶׁתוֹ** סך הכל שס"ו יועצים וע"ה הם שס"ז כמנין "בא השטן" וברוח ימים אלו זו מחלת ה"קורונה" שהיא גימ' "בא השטן" כמ"ש (איוב א) "ויבא גם השטן בתוכם". אם תתבונן חמישה שמות יש לו לשטן והם: אף חמה משחית שצף קצף והם גימ' 1632 וזה כמו "המן בן המדתא צורך כל היהודים" והוסף עליו את מספר יועציו וזרש אשתו 366 הרי לך 1632. **אִם בְּזֶרַע הַיְּהוּדִים בִּרְדֵּי אֲשֶׁר הַזִּלְזוּת לְנַפְל לְפָנָיו לֹא תוּכַל לוֹ כִּי נָפֹל תִּפּוֹל לְפָנָיו: (יד) עוֹדֶם** עודם גימ' צ"ל לרמוז שכעת מסתלקים ממנו ב' אותיות צ"ל דצלים והנה עוד מעט הוא ימות **בְּדַבְרֵים עִמּוֹ וְסָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ הִגִּיעוּ וַיִּבְהֻלוּ** שוב הכל בבבליה **לְהַבִּיא אֶת הַבֶּן לְהַבִּיא אֶת ה'מָן ר"ת לא'ה המוסרת דין על איש זר ואכזר אֶל הַבּוֹשֶׁתָה** "אל המשתה" אותיות שם לאה ת"ה והיא ת'ובעת ה'דין על המן **אֲשֶׁר עֲשִׂתָה אֶסְתֵּר:** א'שר ע'שתה א'סתר ר"ת גימ' חס'ד כי אסתר היא מלכות דעולם התיקון ועולם חסד יבנה וזה הוא "וירא אלקים את האור כי טוב" זה החסד היוצא מן הבינה הנקראת אש"ר. גם "וירא אלקים את האור כי טוב" גימ' 963 כמנין "אסתר ומרדכי הטוב".

פרק ז

(א) **וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהַבֶּן** ז"א דתהו **וְהַבֶּן** המלך השביעי דתהו הם באים לקבל מכה שאין לה ארוכה ממלכות דעולם התיקון וזה הוא **לְשִׁיתוֹת** לשנות גימ' 1136 כמו "וזה הוא סוף דחיי המן ואחשורוש" **עִם אֶסְתֵּר הַמֶּלְכָּה:** עם אסתר המלכה גימ' "לך אחשורוש" כאילו אומרת לו לך ברח לך אל מקומך, זמן שלטון הערב רב נגמר (ב) **וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר** וי'אמר ה'מלך ל'אסתר ר"ת גימ' א'ם זו הבינה הטוה את המהלך שיביא בסופו של דבר לבנין בית המקדש השני שיעמוד ת"כ שנים וזה הוא וי'אמר המלך

לִאֲסֹתֶר ס"ת גִּימ' ת"כ גַּם בַּיּוֹם הַשְּׁנִי בַּמִּשְׁתָּה הַיּוֹן מִה שְׂאֵלְתָךְ
אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְתִנָּתֶן לָךְ וּבִמֵּה בִּקְשָׁתְךָ עַד וְזִצִּי הַמַּלְכוּת
וְתַעֲשֵׂי: אָמַר לֵה הַמֶּלֶךְ אֲנִי רוֹאֶה שְׁכַל הַמַּאֲבָק כֹּאן הוּא סְבִיב הַמַּלְכוּת שֶׁהִיא עוֹלָם הַעֲשִׂיָּה

וְלִכְּנֵן אֲנִי מִתְחַיֵּב לַעֲשׂוֹת אֶת בִּקְשָׁתְךָ (ג) וְתַעֲן תַּעֲן גִּימ' 20 פַּעֲמִים שֶׁסְּ הוּיָהּ לֹמַר שֶׁהִיא

הַתְּחִזְקָה בְּשֵׁם ד' וְהִנֵּה אֶסְתֵּר הַדְּסָה וְשֵׁם הוּיָהּ גִּימ' "אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה" אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה
וְתֹאמַר אִם מִצָּאֲתִי זֶזֶן בְּעֵינֶיךָ הַמֶּלֶךְ וְאִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב
תִּנָּתֶן לִי נִפְשִׁי בְּשְׂאֵלְתִי וְעַמִּי בִּבְקִשְׁתִּי: (ד) כִּי נִמְכְּרָנוּ
אֲנִי וְעַמִּי לְהַשְׁבִּיד לְהַרְגוֹ וּלְאַבֵּד וְאִלּוּ לְעַבְדִּים
וְלִשְׁפּוֹזוֹת נִמְכְּרָנוּ הַזֹּרֶשֶׁתִי כִּי אֵין הַצָּר שׁוּה בְּעֵקֶר
הַמֶּלֶךְ: (ה) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶזְזִישׁוּרוֹשׁ וַיֹּאמֶר לְאֶסְתֵּר
הַמַּלְכָּה מִי הוּא זֶה וְאֵי זֶה הוּא "מִי הוּא זֶה וְאֵי זֶה הוּא" גִּימ' הַמֶּן+י'

אֱלֹהֵי בְּנֵי אֲשֶׁר מִלְּאוֹ לָבוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּן: (ו) וְתֹאמַר אֶסְתֵּר אִישׁ

צָר וְאוֹיֵב הָמֶן הָרַע הָיָה וְהָמֶן נִבְעַת נֹט' ב'כח תַּעֲן כֹּאמֹר תַּעֲן

אֱלֹהֵי כ' פַּעֲמִים שֶׁסְּ הוּיָהּ וְאֱלֹהֵי דָחוּ אֶת הַמֶּן מִלְּפָנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה: (ז)

וְהַמֶּלֶךְ קָם וְהַמֶּלֶךְ קָם ר"ת גִּימ' 106 שֶׁהֵם פַּעֲמִים "חֲמָה" וְזֶה הוּא בְּזִמְתּוֹ

בְּחֲמָתוֹ ב' חִימוֹת כִּמ"ש "וִיקְצוֹף הַמֶּלֶךְ מֵאֵד וְחֲמָתוֹ בַּעֲרָה בּו" כִּלּוֹמַר הוּא הִיָּה מִלֹּא חֲמָה
וְהַחֲמָה בַּעֲרָה בּוֹ הִרִי לָךְ ב' חִימוֹת. זֶה בַּעֲצֵם הִיתָה כּוֹוֹנָה אֶסְתֵּר לְהַשְׁנִיָּא אֶת הַמֶּן עַל אַחֲשׁוּרוֹשׁ
כִּמ"ש חֲכָמִים בִּמְסַכֵּת מִגִּילָה "מִה רֹאֲתָה אֶסְתֵּר לְהַזְמִין אֶת הַמֶּן לְסַעֲוִדָּה" וְאַחַת הַתְּשׁוּבוֹת שֶׁסְּ

"פָּחִים טִמְנָה לוֹ". פָּחִים גִּימ' "בְּאַלְמָנָה" נֹט' ב'יתֵן אֶלְמָנָה כִּי קִרְבָּה אֶת מוֹתוֹ. בַּמִּשְׁתָּה

הַיּוֹן מ'מִשְׁתָּה הַיּוֹן ר"ת גִּימ' אָדָם, הוּא אָדָם בְּלִיעֵל ז"א דָּתָהּ הוּא אַחֲשׁוּרוֹשׁ כְּלִי רִיק וְכוּלּוֹ

דִּינִים. כֹּאשֶׁר נִחְלַק מִנְצַפ"ךְ לַחֲמֵשׁ יִהְיֶה כָל חֶלֶק נ"ו וְכֹאן מִמִּשְׁתֵּי הַיּוֹן ס"ת ע"ה נ"ו. מִה
נַעֲמֹ דְבָרֵי קוֹדֶשׁוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמִשׁוֹן מֵאוֹסְטְרוֹפִלִי הִי"ד צוֹק"ל זִלְה"ה (שְׁמַעְתִּי אֶת הַדְּבָרִים מִפִּי
הָרַב הַגָּאוֹן וְהַמְּקוֹבֵל בְּנִיָּהּ שְׁמוּאֵלִי שְׁלִיטָא בְּשִׁיעוּרֵי הַלּוּיִן) כְּתוּב (מ"ב ב, כד) "וְתִצְאָנָה
שְׁתֵּים דְּבִים מִן הַיַּעַר" הַגִּמ' (סוּטָה מִז ע"א) מְבִיאָה מַחְלֻקָּת רַב וְשְׁמוּאֵל וְכו' וְאִמְרוּ נִס בְּתוֹךְ
נִס הִיָּה, לֹא דוֹבִים הָיוּ וְלֹא יַעַר הִיָּה עֵי"ש. אֹמַר הָרַב הַקְּדוֹשׁ שְׁאֵלִישֶׁע הַנְּבִיא הוֹצִיא לֵהֶם
שְׁנֵי "דְּבִים" מִן הַיַּעַר" וְהַסֵּבֵר יַעַר גִּימ' מִנְצַפ"ךְ וְכֹאשֶׁר נִחְלַק מִנְצַפ"ךְ לַחֲמֵשׁ נִקְבַּל נ"ו כִּמְנִין
"דְּבִים" כִּלּוֹמַר הוּא הוֹצִיא לֵהֶם ב' גְּבוּרוֹת מִתּוֹךְ חֲמֵשׁ גְּבוּרוֹת שֶׁל מִנְצַפ"ךְ וְבִזָּה הִכָּה מ"ב

יִלְדִים וְדַפְח"ח וּמִדֵּי דְבָרֵי בּוֹ הֵמוּ מַעִי לוֹ. אֶל גִּזַּת הַבֵּיתָן יָדוּעַ שְׁאֲחֲשׁוּרוֹשׁ דִּימָה

עֲצָמוּ לוֹ"א דְּקוֹדֶשׁהּ וּבִנָּה אֶרְמוֹנוֹ בְּתַבְנִית בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְכֹמוּ שְׁבִבִית הַמִּקְדָּשׁ הִיתָה עֲזָרָה, אֹלָם
וְקוֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים כֵּן הוּא בִּנָּה חֲצֵר, גִּינָה וּבֵיתָן הַמֶּלֶךְ וְכֹאן הוּא יִצְא מִן הַבֵּיתָן אֶל הַגִּינָה, יִצְא
מִן הַכְּלִי הַפְּנִימִי אֶל הַכְּלִי הַתִּיכוֹן. אִם נִיקַח אוֹתִיוֹת הַקּוֹדֶמוֹת ל"אַחֲשׁוּרוֹשׁ" נִקְבַּל "תְּזַרְקָהָר"
כִּי לִפְנֵי א' יָבֵא ת' בִּמְחֻרוֹת א-ב וְזֶה גִימ' 917 כֹּמוּ "הוּא הוּא זַעִיר אֲנִפִּין דָּתָהּ" וְכֵל זֶה

להראות שהוא הבל וריק. א'ל ג'נת ה'ביתן ר"ת גימ' באג"ג כמו שאמרנו שגם בו התעבר אגג העמלקי **וְהָמֶן עָמַד לְבַקֵּשׁ עַל נַפְשׁוֹ בַּמָּסְתֵּר הַמְּלָכָה כִּי רָאָה כִּי כָלְתָהּ אֵלָיו הָרָעָה בִּמְאֹת הַמֶּלֶךְ: (וז) וְהַמֶּלֶךְ שָׁב מִגִּזְתַּת הַבַּיִתָּן אֶל בֵּית מִשְׁתֵּה הַיָּיִן וְהָמֶן נָפַל** והמן נפל ר"ת נ"ו זו גבורה אחת מה' גבורות המכה בו **עַל הַמָּוֶטָה אֲשֶׁר אָסְתֵּר עָלֶיהָ** כעת אסתר על המטה כלומר בקומת היסוד כמ"ש בזוהר ויחי "וישתחו ישראל על ראש המטה" **וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ** לא כתוב המלך אחשוורוש ומסורת בידינו שהכוונה כאן למלכו של עולם, ממ"ה הקב"ה **הָגַם לְכַבּוֹשׁ** לכבוש גימ' נחש. אמר לו מספיק שפיתית את חוה כשהיית נחש אתה רוצה להביא עוד מות לעולם? לא אתן לך ואביא נחש אחר וזה משי"ח שהוא גימ' נחש ויכה אותך עם חש"ן הנמצא על לבו **אֶת הַמְּלָכָה עַמִּי בַּבַּיִת הַדָּבָר יֵצֵא מִפִּי הַמֶּלֶךְ וּפְנֵי הָמֶן וְזָפוּ:** "חפו" אלו פני המן כי המן גימ' צ"ה וחפו ע"ה גימ' צ"ה וכבר אמרנו שכעת הסתלק ממנו צ' דצלם. (ט) **וַיֹּאמֶר זֶרְבוּנָה** הנה זה הסריס שמו מעיד עליו שהוא משרת למלכים שחרבו ומתו **אֶזְזֹד בֵּין הַסָּרִיסִים לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ** הוא שאול מרחובות הנהר ורמז יש כאן רחובות חרבונוה **גַּם הִנֵּה הָעֵץ אֲשֶׁר עָשָׂה הָמֶן לְמַרְדֳּכִי אֲשֶׁר** ה'מן ל'מרדכי **אֲשֶׁר ר"ת לא'ה דָּבָר טוֹב עַל הַמֶּלֶךְ עָמַד בַּבַּיִת הָמֶן גָּבַהּ זִמְנֵשִׁים אִמָּה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ תִּלְהֹו** תלהו גימ' אמ'ת זו האמת שיש לתלות המן שביקש לאבד אומה שלימה בגלל שמרדכי לא כבדו הגם שבצדק לא כבדו. ויאמר ה'מלך ת'להו ר"ת תה'ו. הוא ז"א דתהו והמן המלך השביעי דתהו הנקרא חנן בן עכבור והבינה מכה בו בג' שמותיה העולים תנ"ה ועם ג' שמות הרי חת"ן כמנין "חנן בן עכבור" **עָלָיו:** אמר להם קשרו קשר חזק בחבל לבל ימוט והרמז "עליו" גימ' חזק ע"ה. (י) **וַיִּתְּלוּ אֶת הָמֶן עַל וַיִּתְּלוּ אֶת הָמֶן עַל סִטְתָּ גִימ' מִיָּאֵל + שְׂכִינָה לֹוֹמֵר לָךְ שֶׁהֵם עֲמָלוּ עֲמַל רַב לְהַצִּיל אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד אִישׁ צָר וְאוֹיֵב. וְגַם הִבִּינָה נִתְּנָה חֻלְקָה כִּי הָעֵץ אֲשֶׁר הִכִּין לְמַרְדֳּכִי ר"ת גימ' א'ם הָעֵץ אֲשֶׁר הִכִּין לְמַרְדֳּכִי** א'שר ה'כין ל'מרדכי ר"ת לא'ה היא הטווה את הגאולה בחשאי **וַיִּזְמַת** וחמת אלו ג' שמות אהיה קמ"ג קנ"א קס"א כאמור זו הבינה האם השומרת על בניה **הַמֶּלֶךְ שָׁכָכָה:** המלך שככה גימ' תמ"ה וזה גימ' של ד' שמות הנזכרים א'היה אל'ף אל'ף אל'ף (כי יש עוד שם קס"א כנגד החכמה כי ד' שמות קס"א קס"א קמ"ג הם כנגד חו"ב תו"מ).

פרק ז

(א) בַּיּוֹם הַהוּא נָתַן הַמֶּלֶךְ אֶזְרָאֵל לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה

אֶת בֵּית הַמֶּן צִרַר הַיְּהוּדִים \ {הַיְּהוּדִים\} בֵּית הַמֶּן זֶה מַלְכוּת

הַפִּרְסִית שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַשְּׁבִיעִי מַמְלִכִי אָדוֹם וְהָיָה כְּמוֹבֵן הִיטָה דִּינִית קִשִּׁים וְשִׁימוּ לֵב שְׁבִית הַמֶּן

הָיָה צוֹרֵר הַיְּהוּדִים צוֹרֵר גִּימ' מַלְכוּת וְהָיָה הִיטָה נֶגֶד כָּל דָּבָר שֶׁבִקְדוּשָׁה וְכַעַת אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה

שֶׁהָיָה מַלְכוּת דְּעוֹלָם הִתִּיקוֹן שׁוֹלֶטֶת עַל מַלְכוּת דְּמַלְכוּת דְּעוֹלָם הִתְהוּ וּמֶרְדֵּכִי בָּא

לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ לְפָנֵי אוֹתִיּוֹת הַמֶּלֶךְ יֵשׁ אוֹתִיּוֹת דְּלִכִּי אֱלוֹ ד' רְמוֹת בְּעַם יִשְׂרָאֵל: ד' לֵת הַעַם

ל'וֹי כִּיֵּהן יִשְׂרָאֵל. אִמֵּר לוֹ מֶרְדֵּכִי אֲנִי גִיִּסְתִּי אֶת כָּל הַעַם לְתַפְלָה וְצוֹם וּבִזָּה נִצְחָנוּ אֶת כַּחוֹת

הַטּוֹמָאָה. כִּי הִנֵּי־הָ אֶסְתֵּר מַה הוּא לָהּ: מ"ה הוּא לֵה מֶרְדֵּכִי כְּאִמּוֹר

הִיָּה בַּחֲיִנַּת שֵׁם מ"ה הַחֲדָשׁ שֶׁתִּיקֵן אֶת מַלְכִי אָדוֹם שְׁמִתּוֹ (ב) וַיִּסֶּר הַמֶּלֶךְ אֶת

טִבְעָתוֹ אֲשֶׁר הָעֵבִיר מִהֶמֶן וַיִּתְּנָהּ לְמֶרְדֵּכִי וַתַּשֵּׁם אֶסְתֵּר

אֶת מֶרְדֵּכִי עַל בֵּית הַמֶּן: כַּעַת מֶרְדֵּכִי וְאַסְתֵּר שׁוֹלִטִים עַל בֵּית הַמֶּן וּבִזָּה

הַתְּגַבֵּר עוֹלָם הִתִּיקוֹן עַל עוֹלָם הִתְהוּ. הִנֵּה אַחְשׁוֹרוּשׁ+וְשִׁתִּי = 1537 וְאִילּוֹ "מֶרְדֵּכִי

פִּתְחִיָּה+אַסְתֵּר הַמַּלְכָּה" = 1538 כְּלוֹמֵר הֵם גּוֹבְרִים עַל הָעוֹלָם שֶׁל הִתְהוּ. מֶרְדֵּכִי מִקְבֵּל אֶת

הַטִּבְעָת שֶׁל הַמֶּלֶךְ זֶה מוֹרָה עַל שְׁלִיטַת הַקְּדוּשָׁה עַל הַקִּלִּי' וְהַמַּלְכוּת הַקְּדוּשָׁה מִתְחִילָה

לְהַבְנוֹת לַעֲשֵׂר סְפִירוֹת זֶה הוּא טִבְעָת טוֹב עַת כִּי הַמַּלְכוּת נִקְרָאת "עַת". (ג) וַתּוֹסֶף

אַסְתֵּר כִּבְר יָדַעַת שֶׁאַסְתֵּר מִזְרַע רַחֵל וַיּוֹסֶף בָּנָה הוּא בַּחֲיִנַּת תְּפִילַּת מוֹסֵף וְכַעַת אֶסְתֵּר

מִתְחַזֶּקֶת לַעֲלוֹת אֶל הַיִּסּוּד בַּחֲיִנַּת תְּפִילַּת מוֹסֵף וַתִּדְבֵּר בַּקּוֹמַת הַיִּסּוּד שֶׁהוּא לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ.

עוֹד תִּדְבֵּר גִּימ' מִלּוּי שֵׁם אֲדָנוֹת הַנְּבִנָּה כַּעַת וְאֵלּוֹ אוֹתִיּוֹת מִלּוּי שֵׁם אֲדָנוֹת כִּזָּה: אֵלֶף ד' לֵת

נִיּוֹן י'וֹד גִּימ' 606 כְּמִנִּין תִּדְבֵּר לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ וַתַּפֹּל לְפָנֵי רַגְלָיו וְגִלּוֹ אֱלוֹ

נִצַּח וְהוֹד. אִמֵּרָה לוֹ זָכוֹר שֶׁמֶרְדֵּכִי הִצִּיל אוֹתָךְ מִבְּגָתָן וְתִרְשָׁה שֶׁהָיוּ נִצַּח וְהוֹד דְּקִלִּי'. וַתִּבְרַךְ:

בְּכִיָּה גִימ' לֹא'ה וּבִזָּה עוֹרֶרָה אֶת לֹא'ה לַעֲזוֹר לֵה וַתִּתְּנוּ ע"ה גִּימ' אַחְשׁוֹרוּשׁ+הַמֶּן

וְרִצָּתָהּ בַּתְּחִינָה לְהַעֲבִיר רַעַת הַמֶּן וְאַחְשׁוֹרוּשׁ כִּי אֲגָרוֹת רֹאשׁוֹנוֹת לֹא בּוֹטְלוּ וְכַךְ הוּא בְּנִימוּסִי

פֶּרֶס שֶׁאֵין לְבַטֵּל אֲגָרוֹת לֹא לְהַעֲבִיר אֶת רַעַת הַמֶּן הָאֲנִי וְאֶת

מִוְזָשְׁבָתוֹ אֲשֶׁר זָשֵׁב עַל הַיְּהוּדִים: (ד) וַיּוֹשֵׁט הַמֶּלֶךְ

לְאַסְתֵּר אֶת שִׁרְבֹּט הַזָּהָב כֹּל שֶׁרְבִיט בַּמַּגִּילָה מִלֹּא זֶה חֲסֵר וְהוּא גִימ' אֲשִׁרִי

מִלְמַד שֶׁקֶרָאָה כֹּל סֵפֶר תְּהִלִּים יַחַד עִם נַעֲרוֹתֶיהָ לְבַטֵּל גְּזֵרַת הַמֶּן. הַזָּהָב גִּימ' חוּה כִּי אֶסְתֵּר

בַּחֲיִנַּת חוּה. וְכֵאֵן יֵשׁ מִקּוֹם לְבֹאֵר אֲגָדָה סְתוּמָה מ"ש בְּגִמ' מַגִּילָה (טו עב) "וְאַחַד שְׁמִתָּח אֶת

הַשְּׂרָבִיט. וְכִמְהָ? אִמֵּר רַבִּי יִרְמְיָה שְׁתֵּי אֲמוֹת הָיָה וְהַעֲמִידוֹ עַל שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה. וְאִמֵּרִי לֵה עַל שֵׁשׁ

עשרה. ואמרי לה על עשרים וארבע. במתניתא תנא על ששים. וכן אתה מוצא באמתה של בת פרעה וכן אתה מוצא בשיני רשעים דכתיב שיני רשעים שברת ואמר ריש לקיש אל תקרי שברת אלא שריבבת. רבה בר עופרן אמר משום רבי אליעזר ששמע מרבו ורבו מרבו מאתים". מה צפון במספרים אלו? ומה הקשר לאמתה של בת פרעה ובין שיני רשעים? ונראה שהקשר הוא גאולתן של ישראל. במצרים יצאו ממצרים ובנו את המשכן. בכניסה לארץ ישראל ביקש עוג לעכבן ושיניו השתרבבו ובנו את משכן שילה ובית עולמים. כאן עלו ממדי ובנו את בית המקדש השני. בעצם אלו ג' מקדשות משכן, בית ראשון ובית שני והם כלי המלכות בבחינת נה"י (משכן כולו נייד) ובבחינת חג"ת (שילה מצב ביניים רצפה בנין ותקרה אוהל) ובית המקדש היה בחינת כח"ב וכולו אבן. כדי לבנות את המשכן או המקדש יש לעבור תחילה תהליך של שינה, נסירה ובנין קומה. מסירת השרביט זה היסוד הנמשך אל המלכות ובונה אותה ומסיר ממנה את הגבורות וזה הנקרא נסירה בלשון חכמי הקבלה. מאן דאמר ב' היה והעמידו על י"ב אומר שהיסוד נתן למלכות את י' הספירות שבו ובה מיתק את גבורות המלכות. מ"ד שהתוספת היתה י"ד רוצה לומר שכעת המלכות נבנתה להקרא י"ד ויש בה ד' אותיות הוי"ה וי' אותיות המילוי. ומ"ד שהתוספת היתה כ"ב היינו שהמלכות נבנתה מכ"ב אותיות שיש בז"א והיא נקראת במצב זה "את" ואולי זה הרמז של אסתר את סר היינו כ"ב אותיות וי' היות כמנין ס"ר. ומ"ד שהתוספת היתה ח"ן פשוט הוא שכל שפע היסוד נקרא חן ונח (יסוד) מצא חן וכן יוסף (יסוד) מצא חן וכן אסתר כמ"ש ותהי אסתר נושא חן בעיני כל רואיה. ומ"ד "מאתים" הכוונה לבנין המלכות כולה כי "מאתים" ע"א גימ' מלכות. ובכן ראינו כיצד כל המאמר הנפלא הזה מדבר בעצם על בנין המלכות ממצב נקודה לקומה שלימה והבאה למצב של פנים בפנים. מה הוא "שרבט" זה בעצם שפע היסוד הנשפע למלכות כי ביסוד יש שם שד"י וכשהוא מלא הוא נכתב ש"ן ד'לת י"וד ומילוי השם הוא יןלתוד גימ' ת"ק ו"שרבט" ע"ה גימ' הוא ת"ק. גם תזכור שה'ר הבי'ת היה ת"ק על ת"ק אמה ומורה על ענין זה. רוחב העזרה ואורכה היה קל"ה אמה על קל"ה והם המוחין ע"ב ס"ג שהם מוחי או"א וביחד הם קל"ה וזה מה שמכוונים באכילת מצ"ה שמספרה ע"ב ס"ג. אורך האולם והדביר היה קפ"ז אמה והוא שם הוי"ה בריבוע ע"ה כזה: יפ"י הפ"ה ופ"ו הפ"ה גימ' מקו"ם וברוך המקום שעזרני לפרש את סודות המקדש ובנין המלכות. לאחר שהמלכות קבלה שפע היסוד ונבנתה ליי"ס

נאמר עליה **וְתָקַם אֶסְתֵּר** קימה היתה לה בזכות שפע הבא לה מיסוד אבא הוא מרדכי הצדיק כי כבר ידעת שמילוי שם שד"י עולה ת"ק ומילוי שם ע"ב עולה מ"ו וזה הוא ותק'ס **וְתַעֲמֹד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ:** ויתעמוד ל'פני ה'מלך ר"ת גימ' א'ם שגם קבלה מוחין מאמא

(ה) וְתֹאמַר אִם אל תקרי אם בחיריק אלא בצירי, אמרה לו אתה כעת בידיה של

האם העליונה **עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב** וזה טוב לעולם שהקדושה שולטת על הפכה **וְאִם**

בְּמִצְאָתִי זֶזַן במסירת השרביט למ"ד ב' היה ועמד על ס' הרי יש לה ח'ן וראה כי חן הולך בדרך כלל עם מציאה ומה הענין? אלא כאשר יש שפע מהיסוד ומצב זה נקרא ח'ן יש כח

לעמוד לפני הס"א שיש לו מלאך ס"מ ששמו המלא גימ' מצ"א. **לִפְנֵיו וְכִשֵּׁר הַדָּבָר**

ר"ת למפרע גימ' א'ם **לִפְנֵי** ר"ת למפרע גימ' א'ם **הַמֶּלֶךְ וְטוֹבָה אֲנִי בְּעֵינָיו**

יִכְתֹּב לְהָשִׁיב אֶת הַסְּפָרִים מִיּוֹשֶׁבֶת הָמָן בֶּן הַמֶּדְתָּא

הָאֲנָנִי אֲשֶׁר כָּתַב לְאַבְדֹת הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל

מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ:(ו) אמרה לו גזירת המן קשה מנשוא ויש בה איבוד טף ונשים וכו'

יש כאן הרבה גבורות וכאמור כאשר נחלק את ה"ג מנצפ"ך לחמישה נקבל שכל גבורה יש בה

נ"ו וזה רמזו כאן במילת איככה גימ' נ"ו **כִּי אֵיכָכָה אוֹכַל וְרָאִיתִי בָרָעָה**

אֲשֶׁר יִמָּצָא אֶת עַמִּי וְאִיכָכָה אוֹכַל וְרֵאִיתִי בְּאֶבֶדֶן
 מוֹלֶדְתִּי: (ז) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֲזֻזְשׁוּרֵשׁ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה
 וּלְמַרְדֳּכִי הַיְּהוּדִי הִנֵּה כֹאן אֲסַתֵּר עוֹלָה מִן הַיִּסּוּד אֶל הַתְּפָאֶרֶת וְהַרְמוֹז "אֲסַתֵּר

הַמַּלְכָּה+מַרְדֳּכִי הַיְּהוּדִי+ ט' אוֹתִיּוֹת שִׁמְשׁ וּב' שְׁמוֹתָם יַעֲלֶה הַכֹּל כִּמְנִין תְּפָאֶרֶת 1081 הִנֵּה
 בֵּית הַבֶּן נָתַתִּי לְאַסְתֵּר וְאֶתֹו תָּלוּ עַל הָעֵץ עַל אֲשֶׁר שָׁלַח
 יָדוֹ בַּיְּהוּדִיִּים \ {בַּיְּהוּדִים \} : (זז) וְאַתֶּם כָּתְבוּ עַל הַיְּהוּדִים
 כְּטוֹב בְּעֵינֵיכֶם בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ וְזִזְתֶּמוּ בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ כִּי
 כָּתַב אֲשֶׁר נִכְתָּב בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ וְנִזְזוּתוֹם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ
 אֵין לְהַשִּׁיב: (ט) וַיִּקְרָאוּ סִפְרֵי הַמֶּלֶךְ בָּעֵת הַהִיא בַּזֹּרֶשׁ
 הַשְּׁלִישִׁי הוּא זֹרֶשׁ סִיּוֹן בְּשָׁלוֹשָׁה וְעֶשְׂרִים בּוֹ וַיִּכְתֹּב
 כָּכָל אֲשֶׁר צִוָּה מַרְדֳּכִי אֶל הַיְּהוּדִים וְאֶל הָאֲזֻזְשׁוּרֵיִם
 וְהַפָּחוֹזִים וְשָׂרֵי הַמְּדִינּוֹת אֲשֶׁר מֵהִדּוֹ וְעַד כּוּשׁ שִׁבַּע
 וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה מְדִינָה וּמְדִינָה כְּכַתְּבָהּ וְעַם וְעַם
 כָּל־שֵׁנוֹ וְאֶל הַיְּהוּדִים כְּכַתְּבָם וְכָל־שׁוֹנָם: (י) וַיִּכְתֹּב בְּשֵׁם
 הַמֶּלֶךְ אֲזֻזְשׁוּרֵשׁ וּנְזִזְתָּם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח סִפְרִים

בְּיַד הָרָצִים בַּסּוּסִים רַכְבֵּי הָרֶכֶשׁ הָאֲזֻזְשׁוּרֵיִם הַמְּפֹרָשִׁים
 אָמְרוּ שְׁמִילָה זֶה מוֹרַכְבַּת אַחִישׁ תְּרִיִן כְּלוֹמֵר רַץ בְּמַהֲרֹת כְּפוּלָה וְהַכֹּל כִּידוּעַ בְּגִלְל שְׁלֹטוֹן
 הִתְהוּ שְׁעוֹמֵד לְהַתְּפוּגַג בְּנֵי הָרַמְכִּים: הַרְמֵךְ נִזְכָּר בְּמַסַּכַת כְּלָאִים וְהוּא כְּלָאִים שֶׁל

סוּסָה וְחִמּוֹר לְרִמּוֹז לָהֶם שֶׁהֵם מִמְּזִרִים בְּנֵי תַעְרֻבוֹת (יא) אֲשֶׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ
 לַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל עִיר וְעִיר לְהַקְהֵל וּלְעֵמֹד עַל נִפְשָׁם
 לְהַשְׁמִיד וּלְהַרְגֹּם וּלְאַבֵּד אֶת כָּל זֵזִיל עִם וּמְדִינָה הַצָּרִים
 אֹתָם טָף וְנָשִׁים וְשָׁלָלָם לְבוֹז: (יב) בַּיּוֹם אֲזֻזֹּר בְּכָל
 מְדִינּוֹת הַמֶּלֶךְ אֲזֻזְשׁוּרֵשׁ בְּשָׁלוֹשָׁה עָשָׂר לְזֹרֶשׁ שְׁנִים
 עָשָׂר הוּא זֹרֶשׁ אֶדְר: (יג) פֶּתֶשֶׁן הַכְּתָב לְהַנִּתֵן דָּת בְּכָל
 מְדִינָה וּמְדִינָה גָלוּי לְכָל הָעַבְיִים וּלְהִיּוֹת הַיְּהוּדִיִּים

\{הַיְהוּדִים\} עֲתוּדִים \{עֲתִידִים\} לַיּוֹם הַזֶּה לְהִנָּקֵם

מֵאֲלֵי־בָיָהֶם: לא ניתן לבטל את גזירת השמד אבל כאן ניתן רשות להתגונן ולהרוג את

השונאים (יד) הָרָצִים רָכָבִי הָרָכָשׁ הָאֲזוּשֵׁתָרִים יִצְאוּ

מִבְּהָלִים וְדוֹזָנוֹפִים בְּדָבָר הַמֶּלֶךְ וְהָדַת נִתְּנָה בְּשׁוֹשָׁן

הַבִּירָה:(טו) וּמִרְדָּכִי שהוא שם מ"ה החדש שבנה את עולם התיקון יחד עם

אסתר שהיא שם ב"ן והוא שואב כחו מיסוד אבא הטמיר והנעלם יִצְא מִלְפָּנֵי הַמֶּלֶךְ

בְּלִבּוֹשׁ מַלְכוּת כעת ספירת המלכות מלבישה עליו מחזה ולמטה וכבר עוררנו על

סוד של ותלבש אסתר מלכות עיין לעיל תִּכְלֶת צבע תכלת רומז לאילת השחר שהיא

עולה מעט מעט והופכת משחור לתכלת וְזוֹר צבע לבן המורה על חסדים וְעֶטְרַת

וְהָב אלו ה"ג גבורות הבונות את המלכות מצד הבינה הנקראת עטרה גְּדוּלָּה אלו

החסדים שנמשכו לה מן היסוד ומיתקו גבורותיה וְתִכְרִיף בּוֹץ זה אור מקיף מצד אור

החיה לכן נקרא תכריך כי הוא כורך אותה סביב והוא גימ' י"פ שם אדני ועוד היא מקבל

טיפת זרע מן היסוד היורה כחץ וזה הוא "בוץ" גימ' ח"ץ וְאֶרְגָּמָן ארגמן זה צבע שארוג

ממיני גוונים שונים וזה אור היסוד שיש בו חסדים וגבורות ורחמים וְהָעִיר שׁוֹשָׁן זו

המלכות כי שושן עם ד' אותיות והכולל גימ' אסתר וכבר ידעת שאסתר היא המלכות והיא

סוד ספירת המלכות הנקראת עי"ר כי יש בה ה"ג מנצפ"ך כמנין עי"ר והמלכות מקבלת כאמור

שפע מוחין דע"ב וס"ג וזה הוא צְהֻלָּה מצד החכמה כמ"ש להצהיל פנים משמן (חכמה)

וְשִׁמּוּזָה: מצד מוחי אימא כי א'ם הבנים שמחה (טז) לַיְהוּדִים הַיְתָה

אֹרָה ר"ת למפרע לא"ה. גם אורה ה' אור אלו ה' חומשי תורה הרמוזים בה"פ אור במע"ב

של היום הראשון. גם ה"פ אור עם ט"ו אותיות והכולל גימ' 1051 כמנין "מרדכי פתחיה"

שהוא בחינת שם מ"ה הנקרא תורה. אמרו חכמים (מגילה טז ע"ב) אורה זו תורה. וְשִׁמּוּזָה

אמרו חכמים שם שמחה אלו ימים טובים הנקראים מקראי קודש המזומנים לבא אל הקודש

ואלו מוחי אימא והיא היא אם הבנים וְשִׁשָּׁן ששון זו מילה בזכות אסתר הצדיקה כי

"וששון" גימ' אסתר ע"ה וְיִקָּר: אלו תפילין וזה דבר ה' יקר כי דבר ה' מגיע מבין הכרובים

אל הנביא והתפילין של ראש מונחים בין ב' הכרובים מח ימין מכאן ומח שמאל מכאן. וזה

בזכות מרדכי הצדיק שהחזיר את העם בתשובה. כידוע התשובה זו הבינה הנק' א'ם + מרדכי =

ויקר. (יז) וּבְכָל מְדִינָה וּבְמִדְיָנָה וּבְכָל עִיר וָעִיר מה בין מדינה לעיר?

ובכן שניהם מלכות אלא עי"ר זו מלכות כשיש בה ה"ג מנצפ"ך גימ' עיר ואילו מדינה גימ'

מ"ד אדני דהיינו מלכות כשהיא מקבל מהבינה שם אהי"ה באחוריים שזה פחות דין ממילת

עיר. אחורי שם אהי'ה נראה כך: א אה אהי אהי-ה. **בְּמָקוֹם אֲשֶׁר** מקום אשר זה חיבור ויחוד התפארת עם הבינה כי בתפארת יש שם הוי'ה וכשהוא בריבוע נקרא מקום והבינה נקראת אש'ר ועל זה אנו מברכים אש'ר יצר את האד'ים (ז"א) **דְּבַר הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ מִזֵּיעַ שְׂמִינְזָה וְשִׁשְׁוֹן לְיִהוּדִים מִשְׁתָּה וְיוֹם טוֹב וְרַבִּים מִעַמֵּי הָאָרֶץ מִתִּיבָהִים** אלו גרים למראית עין וכתוב עליהם במסכת גרים שאינם גרי אמת **כִּי נָפַל פְּזוֹד הַיִּהוּדִים עֲלֵיהֶם:**

פרק ט

(א) **וּבְשֵׁנִים עָשָׂר זֶדֶשׁ הוּא זֶדֶשׁ אֶדֶר בְּשִׁלּוּשָׁה עָשָׂר יוֹם בּוֹ אֲשֶׁר הִגִּיעַ דְּבַר הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ לְהַעֲשׂוֹת בַּיּוֹם אֲשֶׁר שִׁבְרוּ אִיבֵי הַיִּהוּדִים לְשִׁלּוֹט בָּהֶם וְנִהְפּוּךְ הוּא** כאן נוצר המהפך ועולם התיקון שולט על עולם התהו והעולם מתחיל להתקן ולזה רמזו חז"ל הדר קבלוה בימי אחשורוש. כאשר נהפוך מילת הוא נקבל אוה שהכוונה בזה א=כתר ופרצוף אריך אנפין והוא שולט על ו' שהוא ז"א וז"א שולט על המלכות היא ה' אחרונה שבשם וזה עולם מתוקן וזה הוא **אֲשֶׁר יִשְׁלָטוּ הַיִּהוּדִים הַמָּה בְּשִׁנְאֵיהֶם:(ב)**

נִקְהָלוּ הַיִּהוּדִים בְּעָרֵיהֶם "בעריהם" ערים רבות להם: מלכות תפארת ובינה והרמז במילה בעריהם עיר זו מלכות שאר האותיות "בהם" גימ' כ"ו+אהיה שהם תפארת ובינה **בְּכָל מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אֲזוּשְׁוֹרוּשׁ** אלו י"ס דתהו **לְשִׁלּוֹן יָד בְּמִבְקָשֵׁי רָעָתָם וְאִישׁ לֹא עָמַד לִפְנֵיהֶם כִּי נָפַל פְּזוֹדָם עַל כָּל הָעַמִּים:(ג)** וְכָל שָׂרֵי הַמְּדִינֹת וְהָאֲזוּשְׁדִּרְפָּנִים וְהַפְּזוּזֹת וְעַשִׂי הַמּוֹלָאכָה אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ מִנְּשָׂאִים אֶת הַיִּהוּדִים כִּי נָפַל פְּזוֹד מְרִדְכִי עֲלֵיהֶם:(ד) **כִּי גָדוֹל מְרִדְכִי בְּבֵית הַמֶּלֶךְ וְשָׁמְעוּ הוֹלֵךְ בְּכָל הַמְּדִינֹת כִּי הָאִישׁ מְרִדְכִי הוֹלֵךְ וְגָדוֹל:** הולך מן התפארת אל הבינה וגדול מן הבינה אל החכמה (ה) **וַיָּכּוּ הַיִּהוּדִים בְּכָל אִיבֵיהֶם מִכַּת זֶזְרַב וְהָרַג וְאַבְדָּן וַיַּעֲשׂוּ בְּשִׁנְאֵיהֶם כְּרָצוֹנָם:(ו)** **וּבְשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה הָרָגוּ**

הַיְהוּדִים וְאַבְדֹּר זֶזִּימֵשׁ מֵאוֹת אִישׁ: אָמַר כֹּאן הָרִמָּה מִפָּאָנֹה שְׂבִיכָה מִלִּיּוֹי
שֵׁם שְׂדִי הָרְגוּ חֲמֵשׁ מֵאוֹת אִישׁ. וְכֵן אֶת יִ"ס דְּמַלְכוֹת דְּקִלִּי' (ז) וְאֶת פְּרִשְׁנִדְתָּא
וְאֶת דְּלָפֹן וְאֶת אֶסְפִּתָּא: (זז) וְאֶת פּוֹרְתָא וְאֶת אֲדִלָּיָא וְאֶת
אַרִידְתָּא: (ט) וְאֶת פְּרִמְשִׁתָּא וְאֶת אַרִיסִי וְאֶת אֲרִדִי וְאֶת
וִיזְתָּא: (י) עֲשֶׂרֶת בְּנֵי הָמָן בֶּן הַמִּדְיָנִי צִירַר הַיְהוּדִים הָרְגוּ
וּבִבְזָה לֹא שָׁלוּזוּ אֶת יָדָם: לֹא שָׁלְחוּ יָדָם כִּדִּי לֹא לְהַתִּישׁ כַּח הַשְׂכִּינָה. כִּי
כֹאשֶׁר לֹקָחִים בִּיזָה מִתְּגַדֵּל כַּח הַשְׂפָחָה. וּבִבְזָה גִימֵי אֶת הָרוֹמֶז לְשְׂכִינָה. (יא) בַּיּוֹם
הַהוּא בָּא מִסְפָּר הַהָרוּגִים בְּשׁוֹשָׁן הַבִּירָה לְפָנֵי
הַמֶּלֶךְ: (יב) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה בְּשׁוֹשָׁן
הַבִּירָה הָרְגוּ הַיְהוּדִים וְאַבְדֹּר זֶזִּימֵשׁ מֵאוֹת אִישׁ וְאֶת
עֲשֶׂרֶת בְּנֵי הָמָן בְּשִׂאָר בְּמִדְיָנוֹת הַמֶּלֶךְ מָה עָשׂוּ וּמָה
שִׂאֲלָתָךְ וַיַּנְתֵּן לָךְ וּמָה בִּקְשָׁתָךְ עוֹד וַתַּעֲשׂ: (יג) וַתֹּאמֶר
אַסְתֵּר אִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב יֵצֵתֵן גַּם מְוָזֵר לַיְהוּדִים אֲשֶׁר
בְּשׁוֹשָׁן לַעֲשׂוֹת כְּדַת הַיּוֹם וְאֶת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי הָמָן יִתְּלוּ עַל
הָעֵץ: (יד) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהַעֲשׂוֹת כֵּן וַתֵּנֶתֶן דָּת בְּשׁוֹשָׁן
וְאֶת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי הָמָן תָּלוּ: (טו) וַיִּקְהָלוּ הַיְהוּדִים
\הַיְהוּדִים\ אֲשֶׁר בְּשׁוֹשָׁן גַּם בַּיּוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ
אַדָּר וַיַּהֲרֹגוּ בְּשׁוֹשָׁן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אִישׁ מִכַּח אוֹת ש' שֵׁל שֵׁם שְׂדִי
וּבִבְזָה לֹא שָׁלוּזוּ אֶת יָדָם: (טז) וַשָּׂאָר הַיְהוּדִים אֲשֶׁר
בְּמִדְיָנוֹת הַמֶּלֶךְ נִקְהָלוּ וְעָמְדוּ עַל נַפְשָׁם וְנוֹזְזוּ מֵאִיִּבְיָהֶם
וְהָרָג בְּשִׂנְאֵיהֶם זֶזִּימֵשׁ וְשִׁבְעִים אֲלָף כִּנְגַד שְׂבַעַת מַלְכֵי אֲדוֹם שְׂכָל
אַחַד שְׂקוּל לְרִיבּוֹא וְעוֹד חֲמֵשׁ אֲלָף כִּי גִרְמוּ לִמְעַט אֶת אוֹר הַתּוֹרָה שִׁמְשׁוּלָה כִּנְגַד חֲמֵשׁ פְּעָמִים
אוֹר וּבִבְזָה לֹא שָׁלוּזוּ אֶת יָדָם: (יז) בַּיּוֹם שְׁלֹשָׁה עָשָׂר
לְחֹדֶשׁ אַדָּר וְנוֹזְזוּ בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר בּוֹ וַעֲשֶׂה אֹתוֹ יוֹם
מְשֻׁתָּה וְשִׁמְיוֹנָה: (יח) וְהַיְהוּדִים \וְהַיְהוּדִים\ אֲשֶׁר

בְּשִׁשָּׁן נִקְהָלוּ בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר בּוֹ וּבְאַרְבָּעָה עָשָׂר בּוֹ וְנוֹזַן
 בְּזֹמְשָׁה עָשָׂר בּוֹ וְעָשָׂה אֹתוֹ יוֹם מִשְׁתָּה וְשִׁמּוֹזָה: (יט)
 עַל כֵּן הַיְּהוּדִים הַפָּרוּזִים \הַפָּרוּזִים\ הַיִּשְׁבִּים בְּעָרֵי
 הַפָּרוּזוֹת עָשִׂים אֶת יוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לְזֹדֶשׁ אֲדָר שִׁמּוֹזָה
 וּמִשְׁתָּה יוֹם טוֹב וּמִשְׁלֹזַן מְנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ: מדוע תקנו משלוח

מנות? אלא זה בא לכפר על קטרוג המן שאמר שעם ישראל מפורד. האר"י הקדוש בדרושי
 הפורים אומר שיש מנות ויש מתנות והן באו לבנות את פרצוף הנוקבא ליי"ס. מנות אלו מוחי
 אבא שנותן לה מוחין ומתנות באות מאיש שהוא ז"א לרעהו שזו המלכות ובכך יש לה חוזק
 ותוקף. (כ) וַיִּכְתֹּב מֶרְדֵּכִי אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּשְׁלַח

סִפָּרִים אֶל כָּל הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ
 אֲזֻזְשִׁירֹשׁ הַקְּרוּבִים וְהַרְזֻזְקִים: (כא) לָקִים עֲלֵיהֶם
 לִהְיוֹת עָשִׂים אֶת יוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לְזֹדֶשׁ אֲדָר וְאֶת יוֹם
 זֹמְשָׁה עָשָׂר בּוֹ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה: (כב) כִּימִים אֲשֶׁר נָזְזוּ
 בָּהֶם הַיְּהוּדִים מֵאוֹיְבֵיהֶם וְהִזְזֻדֶּשׁ אֲשֶׁר נִהְפָּךְ לָהֶם מִיָּגוֹן
 לְשִׁמּוֹזָה וּמֵאֵכֶל לַיּוֹם טוֹב לַעֲשׂוֹת אוֹתָם יְמֵי מִשְׁתָּה
 וְשִׁמּוֹזָה וּמִשְׁלֹזַן מְנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ וּמִתְנוֹת

לְאֲבִיזִים: (כג) וְקִבֵּל הַיְּהוּדִים לשון יחיד כי כעת היו כמו במעמד סיני

כאיש אחד ולב אחד אֶת אֲשֶׁר הִזְזֻלוּ לַעֲשׂוֹת וְאֶת אֲשֶׁר כָּתַב
 מֶרְדֵּכִי אֲלֵיהֶם: (כד) כִּי הָבִין בֶּן הַמֶּדְתָּא הָאֲגָגִי צִרַר כָּל
 הַיְּהוּדִים וְזָשַׁב עַל הַיְּהוּדִים לְאַבְדָּם וְהַפִּיל פֹּר הוּא
 הַגּוֹרֵל לְהָמוֹם וּלְאַבְדָּם: (כה) וּבִבְאָה רמז לכך ששלחה לו שדה כי

בבואה אית להו לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ אָמַר עִם הַסֵּפֶר יָשׁוּב מִזֹּשְׁבֹתוֹ
 הָרָעָה אֲשֶׁר זָשַׁב עַל הַיְּהוּדִים עַל רֹאשׁוֹ וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֶת
 בָּנָיו עַל הָעֵץ: (כו) עַל כֵּן קָרְאוּ לַיָּמִים הָאֵלֶּה פּוּרִים פורים

גימ' ז"ה + ח"י פעמים ח"י להורות על השפעת הבא מן היסוד הנקרא ז"ה למלכות והיסוד נקרא
 ח"י כידוע וכאן נכפלו בו ח"י פעמים שזה שפע הו"ק הבא מימין שמאל ואמצע. פירוש נוסף
 אומר הרב בן איש חי שביסוד יש אור הבא מט' ספירות דאור ישר ויש בו ט' אורות מאור חוזר

הרי לך חיי על שם הפור על כן על כל דברי האגרת הזאת ומה ראו על ככה ומה הגיע אליהם: (כו) קימו וקבלו וקבלו {היהודים עליהם ועל זרעם ועל כל הגללים עליהם ולא יעבור להיות עשים את שני הימים האלה ככתבם וכזמנם בכל שנה ושנה: (כז) והימים האלה נזכרים מצד היסוד ונעשים מצד המלכות שהיא סוד עולם העשיה בכל דור

ודור כבר ידעת מ"ש לדור ודור המליכו לא-ל שאלו לאה ורחל הנק' דור ודור ואמרנו לעיל

שרחל ולאה גימ' מרכי **במשפחה ובמשפחה** מה זו משפחה? זו המלכות בעת שהיא גדלה היא מספחת אליה עוד נשמות והרמוז היא נקראת "שם" והיא נקראת "פה" והיא נקראת ח' כמה תתאה **בדינה ובדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף בערעם: (כט) ותכתב אסתר המלכה בת אביוזיל ובמדיי את כל תקף** את כל תקף זו מגילת אסתר השקולה כחמישה חומשי תורה ולא תתבטל לע"ל

וראה כי ה"פ אור הנז' גימ' 1035 "את כל תקף" עם ד' אותיות "את כל" גימ' 1035 **לקים את אגרת הפורים הזאת השנית: (ל) וישלח ספרים אל כל היהודים אל שבע ועשרים ומאה בדינה** מספר המדינות מורה על בנין המלכות כשהיא באחוריים כזה: א אד אדנ אדני גימ' קכ"ו וע"ה קכ"ז מלכות אוזשורוש דברי שלום ואמת: (לא) **לקים את ימי הפרים האלה בזמניהם כאשר קים עליהם במדיי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו על נפשם ועל זרעם דברי הצמות וזעקתם: (לב) ומאמר אסתר קים דברי הפרים האלה ונכתב בספר:**

פרק י

(א) וַיֵּשֶׁב הַמֶּלֶךְ אֲזַזְשָׁרֶשׁ \{אֲזַזְשָׁרוּשׁ\} מִסַּעַר הָאָרֶץ

וְאֵלֵי הַיָּם: הגר"א המתיק כאן רמז ואמר שקכ"ז מדינות היו מאה בארץ וכ"ז בים וזה

הוא מ'ס (100) על הארץ וא"י (27) הים (ב) וְכָל מַעֲשֵׂה תִקְפוֹ תקפו של מרדכי

בא מצד שעורר את העם לתשובה על ידי תקיעה שופר כי שופר גימ' תקפו (גם מרן השו"ע כתב הלכות שופר בסימן תקפ"ו) אבל החוזק בא לו מצד המלכות שיש בה כ"ד צירופי שם

אדנות ועוד יש בה י' ספירות והנה כד פעמים כ"ד + י' = תקפו. וְגִבּוֹרָתוֹ וּפְרָשֶׁת

גִּדְּלַת מְרִדְכִי אֲשֶׁר גִּדְּלוֹ הַמֶּלֶךְ הֵלֹא הֵם פְּתוּבִים עַל

סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכִי מְדִי וּפָרַס: (ג) כִּי מְרִדְכִי

הַיְּהוּדִי מִשְׁנָה לְמֶלֶךְ אֲזַזְשָׁרוּשׁ וְגִדּוֹל לַיְּהוּדִים וְרָצוּי

לְרֹב אֲזַזִּי הוא הוריד להם מוחין של ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן גימ' לר"ב דר"ש טוב

לַעֲמֹו וְדִבֵּר שְׁלוֹם לְכָל יִרְעֹו:

תושלב"ע ובר"ך רזזבנא דסייענא עד כען